Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 862
Marți 31 iulie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Producții bune de grîu prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate

● Pe 1.700 ha o recoltă de 4.005 kg la ha — pe 300 ha producții de peste 5.000 kg la ha

La încheierea lucrărilor de recoltare din acest an, gospodăria de stat Dudești, raionul Fetești, a raportat cu mîndrie Trustului Central Gostat că pe întreaga suprafață cultivată în acest an cu grîu — adică peste 1.700 ha — producția medie la hectar a fost de 4 005 kg, respectiv cu circa 60 la sută mai mare decît recolta planificată. Pe unele parcele, totalizînd aproape 200 ha, producția medie a depășit 5 000 kg la hectar, iar pe aproape 100 ha, chiar 5.500 kg/ha.

După date preliminate, prețul de cost nu va depăși 450 lei per tonă. Această producție este în primul rînd rodul strădaniei colectivului nostru de muncă de a folosi cît mai rațional baza tehnico-materială de care dispune gospodăria. Totodată recolta obținută se datorează aplicării corecte, diferențiate, în funcție de condițiile pedoclimatice concrete, a complexului agrotehnic superior, cu executarea tuturor lucrărilor numai în cadrul perioadei optime și la un înalt nivel calitativ, și în primul rînd folosirea unor semințe de mare productivitate, potrivite zonei respective.

Analizînd principalii indicatori ai culturii grîului în gospodăria noastră, observăm că în perioada anilor 1957—1962 ei au avut o evoluție continuu ascendentă:

	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Suprafața cultivată (ha)	683	878	1400	1630	1876	1730
Producția medie (kg/ha)	1272	1315	1700	2032	2121	4005
Productivitatea muncii z.o./ha	7	5	4	3	3	4
z.o./to	5,8	3,8	3,3	1,5	1,4	1,0
Prețul de cost (lei/tonă)	1191	617	496	500	768	450

După cum se vede din acest tabel, an de an rezultatele au fost tot mai bune atît în ce privește creșterea producției și a productivității muncii, cît și cu privire la reducerea prețului de cost. Din 1957, de asemenea, a crescut mult volumul lucrărilor mecanizate. În prezent, gospodăria a ajuns aproape de nivelul mecanizării integrale la cultura grîului.

Gospodăria noastră de stat se află situată pe solul, în cea mai mare parte aluvionar, aflat în cîmpia dintre brațele Borcei și ale Dunării. Pămîntul are o fertilitate potențială mare, dar perioadele optime de executare a lucrărilor agricole sînt extrem de scurte — numai 4—5 zile pentru arăturile de vară, 5—6 zile pentru însămînțări și recoltări.

Nivelul precipitațiilor este cel obișnuit zonei Bărăganului — în medie în jurul a 500 mm pe an — astfel că lucrările agricole menite a reține apa în sol sînt hotărîtoare pentru obținerea unei recolte bune de grîu.

Practica ne-a demonstrat că pentru a crea condiții optime îndeplinirii acestei sarcini este necesar să concentrăm toate forțele de lucru pe baza unui plan bine chibzuit, pentru pregătirea terenului, executarea însămînțărilor, întreținerea culturilor și executarea recoltării la timp și în cît mai bune condiții agrotehnice.

La îndemnul organizației de partid, cu sprijinul comitetului sindicatului, a fost acordată o deosebită atenție studierii și generalizării experienței fruntașilor recoltelor bogate, organizîndu-se numeroase consfătuiri de producție. În acest fel, metodele de lucru ale mecanizatorilor și maiștrilor de cultură care în anii trecuți au obținut cele mai mari recolte de grîu au fost pe larg răspîndite.

În toamna anului trecut, ținîndu-se seama de învățămintele desprinse din anii anteriori în ce privește cultura grîului, o mai mare atenție s-a acordat alegerii și pregătirii terenurilor. Grîul a fost semănat de preferință după cele mai indicate plante premergătoare.

Pregătirea terenului destinat însămînțărilor de grîu s-a făcut cu multă grijă. La cel mult 3—4 zile de la recoltarea culturilor premergătoare, terenul a fost arat la o adîncime de 28—30 cm; o dată cu această lucrare s-a făcut și îngrășarea de bază, dîndu-se în medie cîte 300 kg superfosfat la hectar.

Pentru pregătirea cît mai bună a patului germinativ, înainte de însămînțare, terenul a fost lucrat din nou cu grapa cu discuri, în agregat cu cea cu colți reglabili.

Pentru a folosi toate rezervele de apă din sol, semănatul s-a făcut în epoca optimă și anume în decada a treia din luna septembrie, și în prima decadă din octombrie 1961. Fiecare zi prielnică lucrului în cîmp a fost folosită din plin. Gospodăria noastră a folosit numai semințe din soiurile de mare productivitate, selectate, condiționate și tratate.

În vederea asigurării unei densități corespunzătoare a plantelor pe unitate de suprafață — care așa după cum ne-a dovedit experiența înaintată, constituie un factor de seamă pentru obținerea unei recolte bogate de grîu — conducerea gospodăriei s-a îngrijit, ca prin buna reglare a semănătorilor și prin controlul permanent al calității lucrărilor de însămînțare, să se asigure 600—700 plante la mp., iar pe unele parcele chiar mai mult.

În primăvară, dat fiind faptul că terenul era afînat, pe tarlalele respective s-a lucrat cu tăvălugul, ceea ce a permis plantelor să-și dezvolte mai bine sistemul radicular și să se dezvolte bine ulterior.

Pe măsura maturizării grîului, recoltarea s-a făcut în mod diferențiat de la un lan la altul, în funcție de soiul de grîu — mai precoce sau mai tardiv, intrîndu-se la lucru de îndată ce grîul ajungea în stadiul de pîrgă. S-a folosit din plin în acest scop, fiecare ceas favorabil și întreaga capacitate a mașinilor.

Ceea ce trebuie reținut, e că la obținerea producțiilor ridicate factorul hotărîtor l-a constituit nivelul agrotehnicii aplicate și calitatea lucrărilor aplicate, și nu condițiile climatice favorabile. Acest lucru este dovedit în mod convingător de faptul că nu pe întreaga suprafață cultivată cu grîu s-a realizat o producție deopotrivă de bogată. Pe unele parcele (udate doară de aceleași ploi și încălzite deopotrivă de razele soarelui) am înregistrat diferențe de producție importante (uneori de peste 2.000 kg/ha). Aceasta pentru că pe parcelele respective, ce e drept restrînse ca întindere, nivelul agrotehnicii aplicate a fost mai scăzut: arătura de vară s-a făcut cu oarecare întîrziere, în sol au fost incorporate mai puține îngrășăminte sau deloc, semănatul a fost mai întîrziat.

EUGEN OVEZA
director
NEGRU EMIL
inginer șef
de la gospodăria de stat Dudești, regiunea București

La gospodăria colectivă din Cenad, raionul Sînnicolau Mare, recoltatul piersicilor este în toi.

Fapte de buni gospodari

Cele 68 de gospodării colective din raionul Făurei, regiunea Galați, au terminat de curînd recoltarea și treierișul cerealelor păioase. Paralel cu aceste lucrări, mecanizatorii au executat un însemnat volum de arături adînci și au fost însămînțate culturi furajere în miriște. Pînă la 20 iulie, în gospodăriile colective din raion se araseră aproape 10 000 de hectare, din care peste 4 500 ha au fost însămînțate cu porumb pentru siloz și alte culturi furajere. Fruntașe în executarea arăturilor adînci și a însămînțărilor de culturi duble sînt gospodăriile colective din comunele Filipești, Amara, Ianca, Roșiori, Largu și altele.

Gospodăria colectivă din Amara, bunăoară, însămînțase pînă zilele trecute 270 de hectare cu culturi furajere în miriște, iar cea din satul Perișoru 310 hectare.

O grijă deosebită au acordat și acordă gospodăriile colective din raion și predării către stat a cerealelor contractate. Pînă acum cîteva zile, gospodăriile predaseră la bazele de recepție 9 298 tone de cereale, adică mai bine de 76 la sută din întreaga cantitate contractată. 36 de gospodării colective, printre care „Drumul lui Lenin" din Ianca, „Victoria noastră" din Băile, „Dezrobirea" din Ciocile etc. au terminat de predat grîul contractat cu statul. Obținînd producții de grîu mai mari decît cele planificate, unele gospodării au vîndut statului cantități sporite față de cele prevăzute în contract. Astfel, gospodăria colectivă „Dezrobirea" din Ciocile a predat 278 tone de grîu, cu 23 tone peste prevederile contractului. Cu 10 și respectiv 9 tone peste prevederile contractuale au predat și gospodăriile colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Făurei, și „Mihail Eminescu" din comuna Surdila-Greci.

PETRU VERIGA
activist de partid

Arături adînci de vară pe suprafețe tot mai mari

Raid-anchetă în comunele raionului Brăila

În obișnuita lor consfătuire zilnică, mecanizatorii Puia Matei, Encuțu Ilie, Ionescu Dumitru și Mucuță Costică au propus să se grăbească ritmul arăturilor adînci de vară și să se acorde mai multă atenție calității lucrărilor.

Întrecerea socialistă dintre acești destoinici mecanizatori de la S.M.T. Cioara Doicești se desfășoară cu bune rezultate. Mecanizatorul Puia Matei, de pildă, depășește norma zilnică la arături cu aproape 2 ha, iar ceilalți cu cîte 1—1,5 hectare. Lucrînd la gospodăria agricolă colectivă „Victoria Socialismului" din comuna Mihai Bravu, raionul Brăila, mecanizatorii din această brigadă au arat aproape 400 ha din cele 1 087 hectare planificate, însămînțînd în același timp pe mari suprafețe culturi duble.

O însuflețită întrecere pentru terminarea arăturilor la timp și pentru realizarea unor lucrări de calitate se desfășoară pe ogoarele multor altor gospodării colective din raion. Astfel, la gospodăria colectivă „6 Martie" din Scorțaru Vechi colectiviștii au luat inițiativa să elibereze terenul de paie și pe timpul nopții. Pentru ca această acțiune să dea rezultate cît mai bune au fost mobilizate toate forțele. Ziua și noaptea, peste 60 atelaje transportă aci paiele de pe cîmp la gospodărie. La această lucrare participă și presa de balotat a brigăzii de tractoare care strînge paiele de pe cîte 10—15 hectare pe zi. Într-un ritm viu lucrează mecanizatorii la executarea arăturilor adînci de vară. În fiecare zi ei ară cîte 40—45 hectare, depășindu-și norma zilnică cu 10—30 la sută. O dată cu executarea arăturilor adînci de vară, colectiviștii încorporează pe solurile mai slab productive (unele sînt mai nisipoase iar altele sărăturoase) însemnate cantități de gunoi de grajd bine putrezit, din platformele organizate pe cîmp la marginea fiecărei sole. Inginerul agronom Păun Milca se află mereu prezent în mijlocul mecanizatorilor și colectiviștilor, dîndu-le indicațiile necesare. Din cele 1 179 hectare au fost arate aci peste 380 hectare. Fruntașe la executarea arăturilor adînci de vară sînt și gospodăriile colective „11 Martie" din Tichilești, „Drum Nou" din Movila Miresei, „Pămînt desțelenit" din Măxineni, „Ana Ipătescu" din Victoria și altele.

Munca organizată și măsurile luate de Consiliul agricol raional de a se folosi toate forțele la eliberarea terenurilor de paie n-au rămas fără rezultate. În fiecare zi, în gospodăriile colective se ară peste 1 000—1 500 hectare de teren. Din cele 52 821 hectare planificate s-au arat adînc pînă zilele trecute aproape 8 900 hectare însămînțîndu-se culturi duble pe 5 480 hectare.

Trebuie totuși arătat că ritmul de lucru la executarea arăturilor adînci de vară nu este la un nivel corespunzător în toate gospodăriile colective din raionul Brăila. La gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Tufești, s-au sistat în mod nejustificat executarea arăturilor adînci de vară. Din ziua de 18 iulie pînă în ziua de 21 iulie nu s-a mai arat nici un hectar.

Se pune întrebarea: Ce face consiliul de conducere al acestei gospodării, de ce inginerul agronom Emil Popescu nu impulsionează această lucrare? Executarea arăturilor adînci pe o suprafață de numai 40 de hectare din cele 513 hectare planificate este cu totul nesatisfăcătoare. Trebuie de menționat că la această gospodărie colectivă lasă de dorit și calitatea lucrului, (o bună parte din arătură este bolovănoasă, nu se folosesc grapele pentru sfărîmarea arăturii).

Sub nivelul posibilităților se ară și la gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Tudor Vladimirescu (președinte tov. Ciurca Dobre și inginer agronom Iriminoiu Nicolae). În această gospodărie lucrează brigăzile a IX-a și a XII-a de tractoare de la S.M.T. „1 Mai", brigăzi care au fost fruntașe în campania de recoltat și treieriș. Oare de ce au arat ele numai 110 hectare pînă în ziua de 21 iulie, din cele 1 127 hectare planificate?

Cu viteza melcului se ară și la gospodăriile colective „Dobrogeanu Gherea", din Urleasca, „8 Martie" din Naziru sau „Ștefan Plavăț" din Rîmnicele.

Trebuie de menționat că cele 6 S.M.T.-uri existente în raion au organizat schimbul doi pe tractor numai pe cîteva zeci de tractoare din cele existente.

GHEORGHE ANA

Buletinul muncilor agricole

Mersul recoltărilor

● În ultima săptămînă recoltatul grîului a fost grăbit în toate regiunile țării. Secerișul păioaselor a fost terminat în alte trei regiuni — Oltenia, Argeș și Banat — este pe terminate în regiunea Crișana și avansat în regiunile Iași și Hunedoara.

● Recoltatul mazărei s-a terminat în regiunile Oltenia, Dobrogea și București și este pe terminate în regiunile Galați și Ploiești. În alte regiuni însă cum sînt Banat, Argeș — ca și în cele din centrul Ardealului este necesar ca acum această lucrare să fie mult grăbită.

● Finețele naturale au fost recoltate în întreaga țară în proporție de 50 la sută. Cele mai bune rezultate au fost obținute pînă zilele trecute în regiunile Crișana, Oltenia, Argeș, Brașov. Sînt însă și unele regiuni unde această lucrare este mult întîrziată (Galați 7 la sută, Hunedoara 20 la sută, Bacău 25 la sută, Cluj 36 la sută, Maramureș 37 la sută).

SITUAȚIA TREIERIȘULUI

Treieratul orzului este aproape terminat în regiunile București, Dobrogea, Oltenia, Galați, Ploiești și Argeș și foarte avansat în regiunile Hunedoara și Banat. Treierișul grîului s-a terminat în regiunile București și Dobrogea și este avansat în regiunile Galați și Ploiești.

EXECUTAREA ARĂTURILOR DE VARĂ

Pînă de curînd, arăturile de vară s-au executat în proporție de 23 la sută față de prevederi. În regiunile Galați, București, Oltenia, Argeș și Banat — unde a fost folosită din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor rezultatele sînt mai bune.

În alte regiuni însă cum sînt: Iași, Crișana, Suceava, Hunedoara această lucrare se desfășoară în ritm necorespunzător față de posibilități — ceea ce impune luarea de urgență a unor măsuri tehnico-organizatorice menite să ducă la înlăturarea deficiențelor.

SEMĂNATUL CULTURILOR DUBLE

s-a executat pînă acum în proporție de 29 la sută, cele mai bune rezultate fiind obținute în regiunile Banat, Galați, Hunedoara și Argeș.

La S. M. T. Valu Traian

Volum mare de lucrări pe tractor convențional

E greu de găsit în aceste zile pe cineva din conducerea S.M.T.-ului Valu Traian, regiunea Dobrogea. Paznicul sau secretara îți spun același lucru: tovarășii din conducere sînt pe teren; deseară tîrziu sau mîine dimineață pe la orele 5—6 îi găsiți și pe tov. director și pe mecanicul șef.

...În acea zi l-am întîlnit totuși pe directorul stațiunii tov. Mihai Petrescu, pe tarlalele gospodăriei colective din Agigea. Aici, trei combine mușcau lacome din lanul auriu al grîului. În urma lor, tractoristul Curtamet Rachim, cu o presă de paie, lăsa grăbit în miriștea proaspătă baloții de paie.

— Zorim cu recoltarea și presarea paielor, pentru ca încă la noapte să intrăm la arături, mi-a spus tov. Petrescu. O bună parte din terenuri vor fi însămînțate imediat în cultură dublă cu porumb furajer, altele le pregătim pentru însămînțările de toamnă.

Atît Curtamet Rachim și Ghinea Stan, cît și alți tractoriști din brigada a VII-a zoreau lucrul.

— Sîntem în întrecere, mi-a spus șeful brigăzii, tov. V. Țăranu. Vrem să păstrăm steagul de brigadă fruntașă pe care l-am cîștigat în campania de primăvară și în perioada actuală a muncilor de vară.

Într-adevăr, după cum mi-a confirmat și directorul stațiunii, brigada a VII-a a realizat în campania de primăvară 2.276 hantri, cu 701 hantri mai mult decît prevedea planul de producție. Față de 263 de hantri planificați pe tractor, cei doi tractoriști de mai sus, au realizat 402 și respectiv 451 hantri.

— Rezultate bune în producție au obținut și alți mecanizatori de la noi, m-a informat directorul stațiunii. Printre aceștia sînt comuniștii Marcu Stan de la Valea Seacă, Vasile Suciu de la Anadalchioi și Ștefan Stelian de la Ovidiu.

— Asta înseamnă că de pe acum ați reușit să realizați un volum destul de mare de hantri pe tractor convențional.

— Desigur. În primul semestru, executînd cu 110 tractoare (convenționale) un volum de 24.753 hantri rezultă că pe fiecare tractor convențional de 15 C.P. am izbutit să realizăm cîte 225 hantri.

— Cît v-ați propus să realizați pe întreg anul 1962?

— Avem planificați 565 hantri. Cu siguranță însă că vom trece cu mult peste 600 de hantri. Spunem aceasta, deoarece, în anul trecut am reușit să realizăm cîte 601 hantri, față de planul de 529 hantri.

— Cum se obțin oare astfel de rezultate bune?

— Este vorba, pe scurt, despre permanentizarea tuturor brigăzilor de tractoare la locul de producție, de buna reparare a utilajului, de îngrijirea lui în timpul exploatării, de o bună gospodărire a carburanților în alimentarea tractoarelor, de executarea unui volum cît mai mare și mai complex de lucrări mecanizate pe ogoarele G.A.C.-urilor, de evitarea deplasărilor în gol.

Mecanizatorii de la S.M.T. Valu Traian au realizat anul trecut mii de hantri de lucrări speciale, printre care semănat, discuit și cultivat, lucrări cu sapa rotativă, prășit mecanic, împrăștiat îngrășăminte chimice, tocat nutreț, bătut porumb, selectat, irigat, transporturi etc. Astfel, gradul de mecanizare pe unitatea de suprafață a sporit considerabil. Asemenea lucrări s-au executat și în cursul campaniilor agricole din acest an.

Mecanizatorii de la S.M.T. Valu Traian, care prin calitatea lucrărilor executate au contribuit la obținerea de producții bogate (la gospodăria colectivă Valu Traian, de pildă, s-au obținut anul acesta, în medie 3.064 kg la ha, iar la gospodăria agricolă colectivă Palazul Mare 4.600 kg la ha), au create toate condițiile pentru a putea să raporteze la sfîrșitul anului realizarea unui volum tot mai mare de lucrări pe tractor convențional.

ION LEȘEANU

Recolte și venituri mari din legumicultură

Zile de sfîrșit de iulie în cîteva gospodării colective din raionul și orașul Arad. Sute de colectiviști culeg de zor recolta de roșii. Și în acest an, cu toate condițiile climaterice nefavorabile, legumicultorii de aici, prin priceperea și hărnicia cu care au muncit, au reușit să obțină o recoltă bună de roșii la hectar.

Vestiții legumicultori din Macea, care în anul trecut au realizat 8,4 milioane lei numai din cultura roșiilor, vor obține în acest an în jur de 26.000—28.000 kg de roșii timpurii la hectar. Pînă în ziua de 29 iulie ei au și recoltat peste 7.000 kg de roșii la ha de pe fiecare din cele 120 hectare cultivate. Suma încasată din valorificarea roșiilor timpurii a depășit 3,6 milioane lei. Colectiviste ca Maria Secui și Maria Anghelina, din brigada I, care au cules de pe 17 ari, 3.800 și respectiv 3.600 kg de roșii de calitatea întîi, găsești în fiecare brigadă din această gospodărie.

Cu succese deosebite se mîndresc și membrii gospodăriei colective „Lumea Nouă" din Curtici. De pe cele 40 hectare cultivate cu roșii timpurii au recoltat și predat unităților comerciale peste 316.000 kg roșii de calitatea întîi, realizînd astfel cîte 7.900 kg la hectar. Venitul bănesc obținut trece de 1.484.000 lei, ceea ce revine peste 37.000 lei de fiecare hectar. Rezultate foarte bune au fost dobîndite pînă acum de membrii brigăzii a V-a, care au recoltat cîte 12.500 kg de pe fiecare ha cultivat cu roșii timpurii. Ei au realizat un venit bănesc de 53.700 lei la hectar. În cadrul acestei brigăzi sînt colectiviste ca Maria Bundiș, Etelka Almași, Iuliana Dunai și altele, care au cules de pe suprafețele pe care le au în primire, între 16.000—20.000 kg de roșii la hectar.

DIN CULTURA LEGUMELOR FORȚATE

Pe baza rezultatelor obținute în anul trecut, colectiviștii din Dorobanțu au extins în acest an cultura legumelor forțate. Astfel, pe lîngă sera de 200 m.p., avută în 1961, ei au amenajat un solar în suprafață de 600 m.p., cultură protejată cu polietilenă pe 4.000 m.p., răsadnițe în suprafață de 7.000 m.p. Cultivînd pe aceste suprafețe roșii și ardei iute, membrii acestei gospodării au realizat producții și venituri mari. La roșiile cultivate în seră recolta realizată pînă acum este de 10 kg la m.p., iar suma încasată se ridică la 70 lei la m.p. Din cultura roșiilor în solar ei au încasat 15.000 lei, adică cîte 25 lei pe fiecare m.p., iar la cultura protejată cu polietilenă s-au recoltat pînă la 29 iulie 13.950 kg de roșii. Venitul realizat din roșiile valorificate pînă acum se ridică la 59.435 lei, adică 148.300 lei la hectar. Și din cultura de ardei iute au obținut venituri mari. Realizînd cîte 80 bucăți de ardei iute la m.p. gospodăria a încasat cîte 23.37 lei de fiecare din cei 1.000 m.p. cultivați cu această cultură.

Din cultura legumelor gospodăria colectivă a încasat peste 700.000 lei din cele 2,1 milioane planificate a se realiza în acest an.

V. CAZACU

Livrări în contul contractului

Gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Jadani, raionul Timișoara, a contractat anul acesta cu statul importante cantități de produse vegetale și animale. O grijă de căpetenie a conducerii gospodăriei este aceea de a livra ritmic produsele contractate. Printre altele, nu de mult, au fost predați în contul contractului 40 de porci grași și 18 tăurași. Vînzînd statului pe bază de contract produse în mai tot timpul anului, gospodăria obține venituri bănești permanente și are posibilitatea să repartizeze regulat avansurile bănești membrilor. Pînă la 1 iulie, bunăoară, s-au dat două avansuri a cîte 5 lei la ziua-muncă.

PETRU OBĂDEANU
colectivist

La gospodăria colectivă din Leordeni

Sfîrșit de iulie. În ciuda arșiței, colectiviștii din Leordeni, regiunea Argeș, muncesc cu rîvnă pe ogoarele înfrățite ale gospodăriei lor colective, în grădina de legume, în fermele de animale. Cîte oare nu se cer a fi făcute acum, în plin vîrf al muncilor agricole? Temeinic organizați, harnicii colectiviști reușesc să facă față cu succes tuturor lucrărilor. Grîul de pe cele 110 hectare, bunăoară, a fost recoltat, iar acum se treieră recolta de pe ultimele suprafețe (foto 1). O rodnică activitate desfășoară și legumicultorii gospodăriei. Printre altele, colectiva cultivă anul acesta 10 hectare cu legume. De pe această suprafață colectiviștii și-au propus să obțină un venit bănesc de 300.000 de lei. Bine îngrijită, cultura de roșii a rodit din plin, chezășuind venituri sporite. În prezent, membrii brigăzii legumicole recoltează zilnic sute de kg de roșii pe care le trimit pe piețele orașelor din regiune (foto 2).

Și în fermele sectorului zootehnic — care în ultima vreme s-au mărit simțitor — se muncește intens. Fotoreporterul nostru a surprins aci două aspecte: pe apicultorul Dumitru Stana făcînd controlul stupilor (foto 3) și pe îngrijitoarea Gheorghița Comșa distribuind hrana de amiază păsărilor (medalion).

D. CONSTANTINESCU

Practica de producţie s-a desfăşurat cu succes

Înfiinţat în anul 1959, Centrul experimental de practică de la Băneasa oferă anual celor mai buni elevi din anul II de la şcolile hortiviticole din reţeaua I.C.H.V. posibilitatea efectuării unei practici multilaterale, care dezvoltă, completează şi adînceşte cunoştinţele teoretice căpătate de aceştia în şcoală.

Zilele trecute, a încheiat perioada de practică seria din acest an, a şaptea în ordinea cronologică, alcătuită din 52 de elevi de la 11 şcoli şi centre şcolare din ţară. Timp de 105 zile, elevii au luat parte la lucrările executate în legumicultură, pomicultură, viticultură şi floricultură, sub îndrumarea atentă a cercetătorilor, tehnicienilor şi maiştrilor. Datorită întocmirii unui bun grafic de practică şi respectării lui. fiecare grupă de elevi a trecut din trei în trei zile în alt sector de activitate cuprinzînd deci aproape toate lucrările de specialitate ce se execută în diferite perioade.

Lucrînd sub îndrumarea atentă a cercetătorilor de la I.C.H.V. Băneasa, elevii fiecărei şcoli au pregătit colectiv şi susţinut cîte un referat ştiinţific. Referatul este o formă educativă prin care elevii veniţi la practică adîncesc cunoştinţele teoretice şi practice, sînt stimulaţi să se documenteze, să facă observaţii, să se lege şi mai mult de profesia pentru care se pregătesc. De asemenea, întocmirea celui mai bun referat însufleţeşte o pasionantă întrecere între elevii diferitelor şcoli veniţi la practică.

Referatele susţinute în cadrul cercului ştiinţific au abordat probleme diferite. Bunăoară elevii Centrului şcolar agricol Bileşti au prezentat referatul „Tăierile de formare la pomi în anii I—V de la plantare", întocmit sub îndrumarea cercetătorilor ing. D. Cvasnii de la I.C.H.V., şi ing. Popa Vasile de la Staţiunea experimentală din Bileşti.

Elevii Centrului şcolar agricol Bistriţa au susţinut un referat cu titlul: „Studiul unor soiuri de cireşe de la Baza experimentală Băneasa" sub îndrumarea de specialitate a cercetătorului ing. Vasile Cociu; cei de la Blaj au „atacat" problema „Lucrările culturilor de port-altoi aplicate primăvara la Baza experimentală Băneasa" îndrumători fiind cercetătorii ing. L. Văleanu şi ing. Elena Negreanu. Elevii şcolii din Sasca s-au oprit la o temă de floricultură: „Producerea răsadurilor de flori la Baza experimentală Băneasa" elaborată sub îndrumarea cercetătoarei ing. Ştefan Livia, iar cei de la Centrul şcolar agricol din Tg. Jiu au dezvoltat problema „Sisteme de irigare a legumelor la Baza experimentală Băneasa" sprijiniţi de cercetătorul ing. Mircea Moţoc.

Celelalte referate au tratat probleme despre importanţa cunoaşterii fenofazei la viţa de vie, lucrările de întreţinere a solului la livezile tinere sau probleme practice de dendrologie etc. Asupra calităţilor ştiinţifice, documentare şi de redactare vorbeşte grăitor faptul că opt dintre referate au obţinut nota 10, iar alte trei nota 10 cu menţiune. S-au evidenţiat în special referatele susţinute de elevii şcolilor din Tg. Jiu, Bileşti şi Bistriţa.

Principiile desfăşurării practicii de producţie la Centrul experimental Băneasa sînt autoconducerea şi autoservirea, prin aceasta înţelegîndu-se formarea încă din primele zile a unei discipline liber consimţite în toate activităţile, preocuparea comună pentru menţinerea curăţeniei la locul de muncă, dormitoare, club. Elevii şi-au ales din rîndul lor responsabili de grupă, de dormitoare, pentru activităţile culturale, obşteşti etc. Aceasta şi-a spus hotărîtor cuvîntul în ceea ce priveşte disciplina, îmbogăţirea conţinutului practicii de producţie.

— Programul de desfăşurare al practicii a cuprins însă şi o latură educativ-recreativă, îmi explică tovarăşul inginer Nicolae Gîrneaţă unul din responsabilii Centrului experimental. Elevii au făcut vizite la expoziţii, muzee, la grădina botanică, au vizionat spectacole de teatru, filme. Pentru completarea cunoştinţelor de specialitate au participat la o lecţie practică de degustare a vinurilor, au vizitat fabrica de şampanie „Zarea", mari depozite de vinuri, staţiunile experimentale Voineşti, V. Călugărească, Petroasele şi gospodăria de stat Tohani.

La 25 iulie elevii care au efectuat în acest an practica de producţie la Centrul experimental de la Băneasa s-au adunat în sala de festivităţi a I.C.H.V. pentru a-şi lua rămas bun de la cercetătorii care i-au îndrumat cu dragoste în tot acest timp, de la conducerea I.C.H.V. şi a Bazei experimentale.

Pentru străduinţa depusă în efectuarea practicii, elevii Balea Viorel, Burduşa Vinerica, Cernat Maria, Pop Maria, Marica Stelian, Sigoiu Maria, Gatea Maria, Piţu Veronica, Oiagă Vasile, Mircea Marcela şi Popoiu Maria, au primit diplome şi premii, şi bineînţeles, aplauzele călduroase şi sincere ale colegilor lor.

„Promitem în mod solemn că şi pe viitor vom munci cu toată priceperea noastră, pentru a fi tehnicienii horticultori de care are nevoie agricultura noastră socialistă"

Aceste cuvinte de angajament au fost exprimate în numele elevilor de Burduşa Vinerica. Şi ele ne redau tot entuziasmul cu care se pregătesc pentru însuşirea meseriei lor mii de elevi din şcolile şi centrele şcolare agricole.

LUCIAN CURSARU

Elevii şcolii medii din Dăbuleni la practică

Pentru a forma şi a dezvolta dragostea elevilor faţă de munca practică, de agricultură, conducerea şcolii medii din Dăbuleni, raionul Corabia, a trimis un număr important de elevi să facă timp de 10 zile practică de producţie la gospodăria de stat Corabia.

Cei 90 elevi au fost îndrumaţi în perioada de practică de profesorii Mihai Marin şi Cruşoveanu Ion, iar din partea G.A.S. de inginerul Cîrtog Tiberiu.

În perioada de practică elevii au participat la diverse lucrări agricole şi în special la castratul porumbului din lotul de hibridare de 101 ha.

În timpul liber elevii au vizionat filme, au luat parte la spectacole, reuniuni tovărăşeşti, activităţi sportive etc.

D. CUMPĂNAŞU
corespondent

O zi a cîntului şi dansului

Faza intercomunală a Festivalului cultural-sportiv al tineretului, care s-a ţinut duminica trecută în comuna Păltiniş, raionul Dorohoi, a constituit o interesantă trecere în revistă a rezultatelor obţinute de căminele culturale din comunele Darabani, Horodiştea şi Păltiniş. Artiştii amatori din formaţiile cultural-artistice şi sportive au dovedit o bună pregătire, spectacolele şi întrecerile lor bucurîndu-se de aprecierea publicului spectator. S-au prezentat bine, corul căminului cultural din Păltiniş şi brigada artistică de agitaţie cu programul „Ţie drag partid iţi mulţumim" şi echipa de dansuri a căminului cultural din Horodiştea.

Participanţii au dat dovadă de o bună pregătire şi la disciplinele sportive. Astfel, la trîntă, pe primul loc s-au clasat, Vasile Gheorghiu din satul Griviţa, la şah Sandu Nicu din comuna Păltiniş şi la ciclism Pălămaru V. Mihai din satul Ivancauţi. Pînă seara tîrziu comuna Păltiniş a cunoscut entuziasmul unei frumoase întreceri a cîntului şi dansului.

B. CONSTANTIN
corespondent

În Editura Agrosilvică a apărut:

Gh. Bâla şi colab.: „ALIMENTAREA ANIMALELOR DOMESTICE", 604 pag. — 39,70 lei.

Lucrarea tratează despre nutreţuri şi aprecierea valorii lor hrănitoare, fiziologia nutriţiei animalelor, bazele alimentaţiei normale şi tehnica hrănirii pe specii şi categorii de animale, precum şi despre organizarea alimentaţiei în unităţile agricole socialiste.

Lucrarea se adresează inginerilor zootehnicieni, medicilor veterinari, inginerilor agronomi, precum şi studenţilor de la facultăţile de specialitate.

Biblioteca comunală din Bufiea, raionul Răcari, dispune în momentul de faţă de peste 6.000 de volume şi este frecventată de un număr de aproape 950 de cititori permanenţi. În fotografie: bibliotecara Alexandrina Henke distribuind cărţi cititorilor.

Colectivişti în vizită

Cu sprijinul comitetului raional de partid Dorohoi, duminica trecută, un număr de 230 de colectivişti fruntaşi, şefi de echipă, brigadieri, membri ai consiliului de conducere al gospodăriei colective „Drum Nou" din Darabani, s-au deplasat în raionul Săveni fiind oaspeţii colectiviştilor din Ştiubieni. Aceştia i-au primit cu multă bucurie, ca pe nişte prieteni şi tovarăşi ce le sînt. După ce i-a primit pe vizitatori, Dumitru Vizitiu, preşedintele gospodăriei colective din Ştiubieni, a făcut o interesantă expunere arătînd formele şi metodele de muncă ale consiliului de conducere pentru continua întărire economico-organizatorică a gospodăriei. El a arătat, printre altele, că în acest an sectorul zootehnic numără 290 de taurine din care 84 de vaci cu lapte, 500 de ovine din care 400 de oi mame, 170 de porcine. Pînă la sfîrşitul anului, acest sector va creşte ajungîndu-se la un efectiv de 595 de taurine din care 166 de vaci şi 93 juninci montate. Datorită unei bune furajări şi îngrijiri, după cum a arătat în cuvîntul său inginerul M. Huian, producţia medie pe cap de vacă furajată este pînă în prezent de 1.300 litri, existînd premisa de a se depăşi producţia anuală cu peste 200 de litri faţă de plan. Producţiile ridicate obţinute în sectoarele de activitate ale colectivei au făcut ca veniturile realizate de colectivişti să fie dintre cele mai bune, iar valoarea unei zile-muncă să ajungă, în anul trecut, la 40,20 lei. După ce-au răspuns la întrebările puse de colectiviştii darabaneni, gazdele i-au invitat să viziteze sectoarele de activitate ale colectivei. Ei au trecut astfel pe la grădina de legume, au vizitat culturile de cîmp, fermele de animale şi s-au oprit cu interes în faţa incubatorului tip-cameră. După cum au aflat aici, cu ajutorul acestui incubator colectiva din Ştiubieni şi-a asigurat un sector avicol de 5.000 de pui. Vizitînd cele 2 iazuri ale colectivei oaspeţii şi-au dat, de asemenea, seama de veniturile însemnate ce aduce un sector piscicol.

Reîntorcîndu-se acasă, colectiviştii din Darabani sînt hotărîţi să lupte neîncetat pentru continua întărire economico-organizatorică a gospodăriei lor, vizita făcută fiindu-le de un real folos.

C. BARBACARU

CE SĂ CITIM

Nicolae Jianu: „Veneam din întuneric"

— Editura pentru literatură —

Lumea pe care Nicolae Jianu şi-a propus s-o înfăţişeze în noul său roman este o lume a mahalalei provinciale, măcinată de mizerie şi întuneric, în care nu răzbate nici o rază de lumină. În această atmosferă sumbră îşi duce existenţa familia Sturzu: tata, mama şi cei doi fii — Luca şi Grigore. Tatăl, Matei Sturzu, pe care viaţa fără orizont a mahalalei l-a făcut să cadă în beţie, moare într-o noapte ploioasă, recunoscînd în ceasul din urmă inutilitatea trecerii lui prin viaţă. Mama, femeie cinstită şi muncitoare, încearcă din greu să rezolve singură întreţinerea familiei: lucrează cu ziua la domnii din centrul oraşului, spală, calcă rufe, face curăţenie. Luca, băiatul cel mare este înghiţit de tot ce are mai rău această mahala. Începe întîi să fure, înşeală şi apoi ucide ca să-şi facă rost de bani pentru a petrece nopţile prin lupanare. În cele din urmă ajunge spaima tîrgului înrolîndu-se în bandele legionarilor. Grigore, mezinul, nu urmează însă aceeaşi cale. Împreună cu Iosub, un alt copil de oameni sărmani, înţelegînd toată tragedia acestor oameni năpăstuiţi din mahala, suferinţele şi disperarea lor surdă, caută, sincer, însetat să găsească drumul spre lumină, să afle răspunsuri la întrebările puse în faţă de către viaţă. Le va afla mult mai tîrziu, o dată cu Eliberarea ţării, cînd se încadrează şi luptă alături de comunişti pentru construirea unei vieţi drepte şi bune.

Romanul „Veneam din întuneric" se compune din două mari părţi. În prima, autorul, bun cunoscător al mediului înfăţişat, reuşeşte să prezinte admirabil atmosfera de mahala dintr-un oraş din nordul Moldovei. Este evocat aici, procesul de destrămare al unei familii nevoiaşe, proces proiectat pe fundalul marilor evenimente social-politice din anii celui de-al doilea război mondial. Evocarea se face cu multă forţă artistică, e convingătoare şi emoţionantă prin simplitatea adevărului vieţii, prin intuirea exactă a psihologiei copilului şi uneori a celorlalţi oameni din mahala, eroii romanului.

În partea a doua a cărţii, scriitorul ni-l arată pe Grigore smuls din întunericul în care-şi petrecuse copilăria. Fugit de-acasă, cu o trupă de circ, peregrinînd prin ţară şi cunoscînd oraşe şi oameni, muritor de foame în Bucureştiul anului 1944, tînărul Grigore Sturzu începe să înţeleagă că trebuie să se bată „pentru bucăţica lui de viaţă". Măturînd străzile oraşului, descărcînd lemne din vagoane în gara Obor, dormind pe maidane, el acumulează o experienţă de viaţă care îl face să reflecteze just asupra întîmplărilor şi evenimentelor din juru-i. Cînd citeşte manifestele comuniste, care cheamă masele populare la luptă împotriva nedreptăţilor şi a fasciştilor cotropitori, o bucurie fără margini îl năpădeşte, simţind că în lume se schimbă ceva, şi această schimbare îi va fi favorabilă. El înţelege că impilarea şi nedreptatea sînt generate de anume clase sociale, că în ţară acţionează o forţă conştientă, organizată împotriva nedreptăţilor şi a războiului antisovietic.

Reîntors în tîrgul copilăriei, Grigore se apropie cu toată căldura şi încrederea de comunişti, participînd la unele acţiuni ale partidului. De abia acum el simte că trăieşte cu adevărat şi denunţarea lui Luca, fratele său care, după ce ţinuse întregul tîrg sub teroare se aciuase într-unul din cartierele lui mărginaşe, vine să demonstreze o dată în plus înalta conştiinţă cetăţenească a lui Grigore, atitudinea fermă a unui om înaintat.

Romanul „Veneam din întuneric" constituie atît sub raportul problematicei înfăţişate cît şi al realizării artistice un roman bun şi interesant despre o perioadă frămîntată din istoria poporului nostru.

P. CORNELIU

—FOILETON—

Tehnicianul veterinar e la... bufet

În comuna Lisa din raionul Zimnicea, Ion Vătafu îndeplineşte munca de tehnician veterinar. Însă cele a căror grijă trebuie să le-o poarte, vorbesc de multe ori cam aşa între ele:

— Îmi pare rău că maica m-a făcut viţel şi nu tap...

— De ce Plăvănel?

— Păi spunea gestionarul bufetului din comună că nea Vătafu se dă în vînt după ţapi.

— Atunci era şi mai rău de tine, întrucît lui îi plac ţapii... reci.

Viţelul din discuţia de mai sus, nu poate şti că tehnicianul veterinar se îngrijeşte cel mai des de cai. Se îngrijeşte... să fie pregătiţi ca să plece cine ştie unde, la vreo petrecere. Iar dacă gospodăria colectivă are nevoie de prezenţa lui pentru vreun animal bolnav, tehnicianul nu refuză, ci doar amînă la nesfîrşit să vină. E şi normal. Se gîndeşte probabil că fiind mai tot timpul ameţit, ar vedea două animale bolnave şi n-ar şti pe care să-l vindece. De aceea, decît să fie în încurcătură, mai bine e în... bufet. Acolo îl auzi cum spune.

— Dintre animale, îmi plac numai caii... motor, fiindcă îngrijirea lor nu priveşte veterinarii, ci mecanicii, şi cînd sînt gripaţi, nu te molipseşti.

Pe urmă îl întreabă pe gestionarul bufetului cît e ceasul.

— E ora 3! — îi răspunde acesta.

— Atunci mai adu o jumătate de la gheaţă, ca să se facă 3 şi jumătate, că la ora asta îmi termin programul.

Cîte o dată, fără să vrea, se întîlneşte pe uliţă cu un sătean care are un purcel bolnav.

— Tovarăşe Vătafu, de cînd te caut... îi spune omul.

— N-are rost să mă cauţi, că eu sînt sănătos tun!

— De, dar purcelul meu nu mai mănîncă şi nu vrea să vă mai...

— Dar ce, dacă vin eu îi creşte pofta de mîncare?

— Aş vrea să vezi ce are...

— Ţi-o pot spune şi fără să-l văd... Purceluşul dumitale are... puţine zile de trăit. Aşa că taie-l repede şi pune-l în cuptor. Iar după aceea trimiţi pe cineva să mă cheme.

— De ce să te chem?

— Doar n-o să-l mănînci dumneata singur, să îţi se facă rău!

— Tovarăşe Vătafu, eu aş prefera să am purcelul în curte, şi nu în tavă. Ştii... acolo nu mai poate creşte mare. Şi te-am oprit crezînd că...

Şi Vătafu îi întoarce spatele văzîndu-şi de drum. Iar în vreme ce se depărtează mergînd în zig-zag, săteanul cu purcelul bolnav oftează în urma lui:

— Tehnicianul nostru veterinar nu merge pe un drum... drept. Şi nu e de mirare pentru că el în fiecare zi se îndreaptă... spre bufet!

V. D. POPA

Însemnări... şi cîteva îndemnuri pentru comitetul sindicatului

Pe inginerul Ion Florescu, directorul staţiunii de maşini şi tractoare Zorleni, regiunea Iaşi, şi pe organizatorul de partid Pavel Mihăilă, i-am găsit seara tîrziu, la comitetul raional de partid Bîrlad. Veniseră pentru a solicita sprijin în vederea unor transferări de combine, de la unele gospodării de stat care au terminat recoltatul grîului, astfel încît şi la cele 24 de gospodării colective deservite de S.M.T., această lucrare să fie terminată grabnic.

— Să veniţi şi pe la brigăzile noastre, m-a invitat organizatorul de partid. Mecanizatorii se află într-o întrecere socialistă plină de însufleţire.

A doua zi dimineaţa, însoţit de inginerul Al. Hîncu, din staţiune am pornit într-adevăr, la brigăzi.

★

Mecanizatorii din brigada a 5-a condusă de utemistul Victor Codreanu, arau la gospodăria colectivă din comuna Sîrbi o tarla de peste 150 de hectare.

— Aci, unde lucrăm, a fost cultivat grîu — mi-a explicat tractoristul Ion Suciu. Colo — şi îmi arată o altă tarla — am însămînţat porumb pentru siloz pe 100 de hectare după orz şi alte culturi recoltate la începutul lunii iulie. Acum zorim deoarece brigada noastră este în întrecere cu a 8-a, compusă aproape numai din utemişti, care lucrează la gospodăria colectivă din Şuletea. Poimîine urmează să se analizeze de către comitetul sindicatului rezultatul muncii de pînă acum, pe brigăzi. Tov. Gh. Corodescu, secretarul comitetului sindicatului, a şi venit pe la brigada noastră să se intereseze cum se desfăşoară întrecerea. De aceea şi noi avem ambiţia să ne păstrăm locul întîi pe staţiune, cîştigat în campania de primăvară...

Aflu că Ion Suciu, împreună cu C-tin. Iacob deşi, printre fruntaşi, sînt oarecum „boboci" în staţiune. Meritul lor e cu atît mai mare, cu cît deşi nu au carnetul de tractorist decît de un an, i-au întrecut pe mulţi alţi mecanizatori cu vechime. Suciu a depăşit planul campaniei de primăvară cu 74 la sută, iar pînă acum a realizat aproape jumătate din planul campaniei de vară. C-tin Iacob „se ţine" de el ca o umbră. Îşi îngrijesc şi îşi alimentează cu atenţie motoarele în acelaşi timp, ies la lucru deodată, se străduiesc să execute arătura — măruntţită de grape stelate — „ca la carte".

— Cine crezi că o să fie fruntaşul staţiunii la sfîrşitul campaniei de vară? îl întreb pe Ion Suciu.

— În brigada a 8-a de la Şuletea sînt tractorişti foarte buni — îmi răspunde. Dintre ei— despre Dtru. Iovu şi Panait Artenie s-a dus vestea în întregul raion. Primul, în campania de primăvară a depăşit planul de producţie cu 100 la sută. Dar acum, în muncile de vară, amîndoi sînt în urma mea şi a lui Iacob. De aceea nu vrem să pierdem „avansul" cîştigat, tocmai fiindcă ştim cît de vrednici sînt. O zi-două mai de „moliciune" din partea noastră, a celor din a 5-a, şi ne-o iau înainte.

În întrecerea socialistă munceau şi tractoriştii din brigada a 11-a condusă de tov. Vasile Mereuţă, la gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din Popeni. Tractoristul Petre Baboi semăna porumb în amestec cu floarea-soarelui. Realizase peste 80 de hectare. Alţi trei tractorişti — Mihai Prisecaru, Costică Vasilache şi Vasile Pascu — arau miriştile eliberate de snopi. La aria nr. 1 a gospodăriei colective, încă doi mecanizatori din brigadă — executau treierişul grîului cu o combină şi cu o batoză.

★

Pe înserate, cînd m-am înapoiat de la brigăzi la sediul staţiunii, mi-au atras atenţia numeroase fotografii puse la panoul de onoare al staţiunii.

Secretarul comitetului sindicatului, tîmplarul Gh. Corodescu, m-a informat că fruntaşii staţiunii sînt popularizaţi cu grijă, atît aci la panou cît şi prin gazeta de perete şi foaia volantă.

Dar evidenţierile respective — ale mecanizatorilor Cornel Bădărău, Gh. Lemnaru şi altora se refereau nu la campania de vară, ci la aceea din primăvară. Pe de altă parte, deşi lucrările de seceriş, treieriş, arături şi însămînţări de culturi duble au început de aproape două săptămîni, comitetul sindicatului n-a scos încă o foaie volantă în care să se arate mersul întrecerii socialiste şi să fie popularizaţi fruntaşii la lucrările actuale.

Comitetul sindicatului ar putea — mobilizîndu-i pe organizatorii de grupă sindicală — să sprijine completarea graficelor pentru campania de vară existente ce e drept — în toate vagoanele de cîmp ale brigăzilor — dar deocamdată goale... De asemenea, ar putea folosi pentru stimularea mecanizatorilor spre a obţine rezultate cît mai bune, fanioanele roşii care sînt... păstrate la staţiune. În sfîrşit, comitetul sindicatului ar putea să-i mobilizeze şi pe tovarăşii din colectivul gazetei de perete să-şi îndeplinească atribuţiile şi să nu lase gazeta fără nici un articol, în plină desfăşurare a muncilor de vară — cînd la toate brigăzile se obţin frumoase rezultate în muncă.

AL. RAICU

Brigada artistică de agitaţie a colectiviştilor din Aninoasa, regiunea Braşov, prezintă un program nou.

OAMENII AU CRESCUT

FILE DE CARNET

...L-a căutat la tabăra de vară a brigăzii. Nu l-a găsit. S-a dus în sat la colectivă, dar nu era nici aici. S-a întors din nou la „tabără". Degeaba. Doar vagonul dormitor lăcătuit, iar în parcul taberei, maşinile care nu erau folosite la strînsul grînelor. S-a aşezat pe scara vagonului-dormitor. Îl năpădiră gîndurile: „Aici, la această brigadă, am lucrat aproape doi ani de zile. Aproape doi ani de adevărată şcoală a vieţii. Da' unde-o fi şeful acu' cu „băieţii" lui? Şi care or fi noii lui tractorişti? L-a trezit din toropeala amintirilor, un flăcăiandru, un elev, viitor mecanizator, care-şi făcea practica la această brigadă. „Nea Bolborici e la combine, pe tarlaua din Troianu... Dacă vrei, îţi arăt eu drumul într-acolo"... Marin Bădescu ştia însă foarte bine unde era acest loc al colectivei din Hirseşti. Doar pe această tarla a arat, semănat şi recoltat cu tractorul lui. A plecat grăbit într-acolo.

...Şi-au strîns mîinile, s-au îmbrăţişat ca doi prieteni buni. Au făcut roată în jurul lor şi alţi tractorişti şi colectivişti care-l cunoşteau pe Bădescu. Codane cu obrajii arşi de soare şi-au tras basmalele mai spre spate, să li se vadă ochii. Şi-au dat coate.

— Măi Marine, da bine-ţi mai stă în haină ostăşească! Ai venit să ne vezi? N-ai făcut rău. Că-mi era şi mie dor de tine... îi spuse Bolborici, fostul lui şef de brigadă.

— Am venit într-o permisie, şi-am dat şi pe la brigadă. Îmi era şi mie dor de matale, nene Bolborici. Cu mine, în aceeaşi unitate, e şi Ilie Anca. Mi-a spus că dacă te întîlnesc, să te îmbrăţişez şi din partea lui...

Aşa s-au întîlnit după aproape 8 luni dascălul şi elevul. Dar cine sînt aceşti doi oameni?

Cu doi ani în urmă, în coloanele ziarului nostru a apărut un reportaj cu titlul: „Aşa cresc oamenii". Se scria atunci, că la începutul anului 1960, la S.M.T. Costeşti din regiunea Argeş, la propunerea organizaţiei de partid, a fost înfiinţată o brigadă de tractoare în care au fost repartizaţi toţi tractoriştii delăsători în muncă, indisciplinaţi, certaţi cu morala şi care pînă atunci nu-şi realizaseră planul de lucrări pe tractor în nici o campanie agricolă. Aceştia erau tractoriştii Marin Bădescu, Ilie Anca, Ion Marin, Constantin Căpăţînă, Ion Simion, Ion Zamfir, Gheorghe Mateescu şi Ion Udrea. Şef al brigăzii fusese numit comunistul Stelian Bolborici. Atunci el s-a angajat în faţa organizaţiei de partid: „Din cei 8 tractorişti voi face oameni harnici, disciplinaţi". Comunistul Stelian Bolborici s-a ţinut de cuvînt. În toate campaniile agricole din anii 1960, 1961, brigada a II-a de tractoare a fost fruntaşă pe staţiune. Numele tuturor acestor tractorişti, care pînă atunci îşi făceau loc la gazetele de perete sau în şedinţe numai sub formă de critică, ajunseseră să fie lăudate cu orice prilej. Şi dacă s-a ajuns ca cei 8 tractorişti să fie cinstea S.M.T.-ului, aceasta se datora în primul rînd comunistului Bolborici, care timp de aproape doi ani le-a fost acestora nu numai şef, ci şi frate. El, comunistul Bolborici, a fost acela care tot timpul i-a sfătuit şi îndrumat în muncă pe tinerii tractorişti, i-a povăţuit cum să lucreze şi cum să se comporte, nu numai în muncă, la brigadă, ci şi în viaţa de toate zilele.

...După săptămîni şi luni, cerul şi-a deschis baierele. Plouase toată noaptea. Combinele rămăseseră pe tarlaua din „Troianu" pentru o zi, pînă se va zvînta pămîntul, iar tractoarele erau „trase" la tabără.

— Îl vom găsi oare pe Bolborici la tabără, îl întreb pe drum pe tovarăşul Niculae Gheorghe, organizatorul de partid de la S.M.T. Costeşti?

— După ploaia de astă-noapte, cred că da.

Rînduite una lîngă alta, U.T.O.S.-urile străluceau în bătaia razelor de soare, care se furişau printre nişte nori zdrenţuiţi. Cercetez cu privirea pe oamenii îmbrăcaţi în salopete şi care trebăluiau în preajma tractoarelor. Nici una din feţele lor nu-mi mai era cunoscută.

Din vagonul-dormitor coborî acelaşi om mărunţel, cu obrajii arşi de soare, sprinten în mişcări. E comunistul Stelian Bolborici. Sîntem cunoştinţe vechi. Se îndreaptă spre mine cu mîna întinsă.

— N-aţi mai fost de doi ani pe la noi. De atunci, din vara lui '60. În acest timp s-au schimbat multe în brigada mea, mă întîmpină Bolborici.

Ne aşezăm apoi pe o bancă din spatele vagonului-dormitor, şi Bolborici îmi povesteşte ultimele noutăţi.

— Bădescu, Anca, Marin, Căpăţînă, Simion, Zamfir şi toţi ceilalţi au ajuns ca după aproape doi ani de muncă în brigada a II-a să devină din acei tractorişti care făceau de ocară staţiunea, oameni harnici şi disciplinaţi în muncă. Pentru hărnicia, disciplina şi comportarea lor exemplară, li s-a făcut cinstea, cu un an în urmă, să fie primiţi în rîndurile utemiştilor. Din cei vechi în brigadă, a mai rămas doar Gheorghe Mateescu. Ion Udrea a fost făcut şef de brigadă în primăvară. E şi candidat de partid.. Bun băiat. E exemplu de hărnicie şi cinste pentru toţi ceilalţi. Cînd m-am despărţit de ceilalţi mi-a părut tare rău...

— Dar unde-s ceilalţi? întreb.

— Erau de vîrsta milităriei. La începutul iernii trecute au plecat cu toţii să-şi facă stagiul. După cum îmi scriu înţeleg că şi acolo sînt model de cinste şi comportare.

— Şi acum pe cine mai ai în brigadă în afară de Mateescu?

Pe buzele comunistului Stelian Bolborici înfloreşte un zîmbet.

— Mai erau prin staţiune cîţiva tractorişti, tot aşa cum au fost cu doi ani în urmă Bădescu, Anca, Căpăţînă şi ceilalţi. A fost formată o brigadă numai din ei, iar şef am cerut să le fiu eu. Am lucrat împreună în campania de primăvară şi am început-o şi pe cea de vară. Pînă acum băieţii au făcut treabă bună. Sînt acolo, în preajma tractoarelor. Le îngrijesc. Mîine, dacă pămîntul se svîntă, trecem din nou la recoltat, la ogorît şi la însămînţatul culturilor duble. Cinci sînt de toţi: Emil Costache, Ion Constantinescu, Sandu Lepădatu, Ion Gh. Niculae şi Petru Grigore. Şi sînt sigur, mai spune comunistul Bolborici, că de acum înainte or să muncească şi mai bine iar numele lor or să-şi facă loc printre cele ale fruntaşilor...

...Datorită dumitale, nene Stelică, eu astăzi sînt alt om, văd altfel lucrurile, privesc cum trebuie viaţa..." i-a scris şefului de brigadă, unul dintre foştii lui tractorişti.

GH. BACIU

Buna organizare a muncii în fermele de animale — chezășia succeselor

Multă vreme în rîndurile colectiviștilor din Dragalina a existat părerea că pentru gospodăria noastră, așezată în inima Bărăganului, creșterea animalelor n-ar fi o ramură de producție rentabilă. „Noi să ne ocupăm de grîu și porumb — spuneau ei — și să lăsăm animalele pe seama celor de la deal și munte, care au condiții bune și se pricep în treaba asta". N-a fost ușor să fie dezrădăcinată această părere greșită. De altfel, așa se și explică faptul că — deși înființată din 1950 — despre o adevărată dezvoltare a sectorului zootehnic în gospodăria colectivă din Dragalina se poate vorbi abia din 1960 încoace, adică după completa colectivizare a comunei. Pînă atunci, numărul animalelor de producție era destul de redus.

Îndrumați de organele de partid și de stat, ajutați de stat cu credite pe termen lung, în ultimii ani noi am mărit continuu fermele de animale, creîndu-ne un puternic sector zootehnic, care ne aduce importante venituri bănești. Azi, gospodăria noastră are în proprietate obștească 456 de taurine, din care 105 vaci cu lapte, 2.950 de ovine, peste 860 de porcine, din care 98 de scroafe și aproape 6.500 de păsări. Pînă la sfîrșitul anului, așa după cum prevede planul de producție, numărul animalelor va mai crește încă, îndeosebi pe baza reținerii din prăsila proprie. (La taurine, bunăoară, vom ajunge la 508 capete).

Sporirea numerică, an de an, a efectivelor de animale, s-a împletit în cadrul gospodăriei cu o muncă susținută pentru mărirea producțiilor animaliere. Rodul străduinței noastre se vădește din plin în rezultatele dobîndite. De unde pînă în 1960, la ferma de vaci, de pildă — de la efectivul restrîns de atunci — producția de lapte anuală pe cap de vacă furajată a fost sub 900 de litri, în anul trecut, la un efectiv de peste 80 de capete, am realizat în medie o producție de 1.970 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, iar anul acesta, în primele șase luni, cîte 1.300 de litri lapte pe cap de vacă furajată. Rezultate mulțumitoare am dobîndit și în sectorul ovin: cîte 2.500 kg de lînă pe cap de oaie și cîte 25 de litri de lapte în prima jumătate a anului.

Ca membru în consiliul de conducere al gospodăriei răspund de sectorul zootehnic de mai bine de doi ani. Fiind prezent zi de zi în fermele de animale ale colectivei, mi-am putut da seama că factorul care a contribuit și contribuie în cea mai mare măsură la sporirea producțiilor este buna organizare și retribuire a muncii. Și, trebuie spus că în această privință, începînd din 1960, în gospodăria noastră s-a produs o adevărată cotitură.

Se știe că aplicarea cu strictețe a regulilor zootehnice, științifice, se poate face doar atunci cînd îngrijitorii de animale sînt permanentizați la locurile de producție și cînd ei sînt îndrumați și stimulați să-și însușească și să aplice cît mai bine aceste reguli. Lucrul acesta l-am înțeles noi abia în ultimii ani. Pînă în 1960, la fermele de animale ale colectivei noastre îngrijitorii erau schimbați foarte des iar retribuirea lor se făcea cu zile fixe, indiferent de producția pe care o obțineau de la animalele pe care le aveau în grijă. Rezultatul: producțiile mici.

Analizînd temeinic acest lucru, organizația de partid și consiliul de conducere al gospodăriei, sprijinite de organele raionale de partid, au stabilit să se treacă la permanentizarea îngrijitorilor, la școlarizarea lor, precum și la aplicarea retribuției în funcție de producția obținută. Problema s-a discutat apoi în adunarea generală și hotărîrea a devenit definitivă. Un lucru bun, după părerea mea, pe care l-a făcut gospodăria, a fost acela că a căutat să atragă în munca de îngrijitori îndeosebi colectiviștii tineri, cu dragoste de animale, capabili să-și însușească cele mai noi metode de îngrijire și hrănire a animalelor. Așa se face că în prezent peste 75 la sută din îngrijitori sînt tineri. În ultimii ani îngrijitorii au fost școlarizați, atît în cadrul gospodăriei cît și la diferite cursuri în afara colectivei noastre. De subliniat că, pentru permanentizarea cadrelor, gospodăria dă îngrijitorilor animale în primire numai pe bază de cereri individuale, prin care aceștia se angajează să lucreze mai mult timp în sectorul zootehnic și să aplice întocmai indicațiile pe care le primesc. Firește că în felul acesta, îngrijitorii se simt datori să respecte cu strictețe programul de grajd și rațiile de furajare a animalelor, întocmite de inginera zootehnistă (de un an avem în gospodărie ingineră zootehnistă) și brigadierul zootehnic, să-și dea tot interesul să obțină producții cît mai sporite. Aceasta, cu atît mai mult cu cît prețuirea muncii lor se face după producție. În această privință, țin să precizez că noi ne-am orientat către stabilirea unor norme cît mai judicioase de retribuire. Astfel, avînd în vedere că producția de lapte a crescut în ultimii ani, adunarea generală a hotărît ca anul acesta îngrijitorii-mulgători să primească pentru fiecare sută de litri de lapte muls, cu 3,5 la sută grăsime, cîte 1,25 zile-muncă în perioada de vară și cîte 2,25 zile-muncă în stabulație, față de 1,50 și respectiv 2,50 cît primeau în ultimii doi ani, cînd producțiile au fost mai mici decît acum. Norme bine chibzuite, în funcție de productivitatea animalelor și de condițiile de lucru ale îngrijitorilor, au fost întocmite și pentru celelalte categorii și specii de animale.

Fără îndoială că cele arătate constituie doar cîteva dintre măsurile luate. Alte măsuri se referă la ținerea cu strictețe a unei evidențe precise a producției fiecărui animal în parte, la întocmirea unor rații echilibrate de furaje, la începuturile unei acțiuni de selecție a animalelor etc.

De un real folos în bunul mers al muncii în fermele de animale se dovedesc a fi și ședințele de analiză și de lucru, care se țin cu regularitate, de două ori pe lună, cu îngrijitorii din fiecare fermă. Aici, sînt scoase în evidență rezultatele bune ale unor îngrijitori, metodele folosite de ei, precum și deficiențele care se ivesc, luîndu-se totodată măsuri de înlăturare a lor. Tot astfel, o însemnătate deosebită o are controlul permanent pe care inginera zootehnistă împreună cu mine îl facem zilnic în ferme.

Cum era și firesc, măsurile întreprinse în ultima vreme de gospodărie, au dat roadele așteptate. Astăzi, gospodăria noastră are îngrijitori de animale pricepuți, care obțin producții zi de zi tot mai sporite. Ion Coroiu, Gheorghe Pîrja, Nicolae Catrina, Gheorghe Ilie, Vasile Mureșan și Petra Nicoleasa sînt doar cîțiva dintre îngrijitorii cu care, pe drept cuvînt, ne putem mîndri. Prin munca lor de fiecare zi, ei au reușit să dovedească practic, în mod convingător, că sectorul zootehnic este o adevărată comoară pentru orice gospodărie colectivă, fie ea situată chiar în inima Bărăganului, așa cum este a noastră.

Pentru a argumenta lucrul acesta prin cifre, este suficient să arătăm că anul acesta gospodăria noastră va realiza din creșterea animalelor, așa cum și-a plănuit, un venit bănesc de 1 600 000 lei. Rezultatele bune obținute pînă în prezent ne dau garanția că vom îndeplini și chiar depăși această prevedere de plan. Bazați pe aceste rezultate, sîntem hotărîți să nu precupețim nici un efort pentru a le dezvolta pe mai departe, dînd astfel viață uneia din principalele sarcini puse în fața oamenilor muncii din agricultură de către partid, aceea de a spori necontenit producția animalieră.

GHEORGHE SIMION
vicepreședintele gospodăriei colective „9 Mai" din comuna Dragalina, regiunea București

Din realizările G.A.S. Brebeni

Muncitorii din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Brebeni, raionul Slatina, îndrumați de organizația de partid și antrenați în întrecerea socialistă de comitetul sindicatului, au obținut în acest an rezultate bune în producție în sectorul zootehnic. Pînă de curînd, de pildă, gospodăria a livrat statului peste 5.000 hl de lapte, ceea ce înseamnă circa 70 la sută din producția anuală planificată. Succesele obținute se datoresc faptului că aci a fost creată o puternică bază furajeră, se asigură o hrănire rațională și o îngrijire bună a animalelor. Printre muncitorii fruntași, evidențiați în sporirea producției de lapte, se numără tov. Cîrjaliu Dumitru, Ifrim Florea, Ungureanu Ion, Șerban Gheorghe, Mitrache Ion și alții.

Rezultate bune au fost înregistrate și în sectorul ovin. Gospodăria de stat Brebeni a predat statului anul acesta 9 300 kg de lînă fină și semifină (obținînd cîte 3,125 kg de lînă pe cap de oaie tunsă). Cele mai mari producții s-au obținut de la cîrdul de oi îngrijit de ciobanul Drăghici Marin, care a avut exemplare de oi cu producții de 9,600 kg de lînă fină pe cap de oaie tunsă.

Și în sectorul avicol s-au înregistrat succese remarcabile. Pînă în prezent, bunăoară, gospodăria a realizat 480 000 bucăți ouă, din cele 536 000 planificate pe întregul an. Crescătoarele de păsări Frunză Ana, Mateescu Maria și Dumitrescu Elisabeta sînt fruntașe în acest sector.

ION ROȘU
organizator de partid la G.A.S. Brebeni

În sprijinul gospodăriilor colective

Stațiunea experimentală zootehnică Popăuți acordă un prețios sprijin gospodăriilor colective din regiunea Suceava în dezvoltarea fermelor de animale. Stațiunea le-a trimis recent 175 porci din rasele Marele Alb și Landrace, ca și 7 500 pui de rasă și 100 berbeci din rasa Karakul.

Pentru a ajuta gospodăriile colective mai tinere în folosirea rezultatelor cercetărilor științifice, stațiunea a organizat cursuri de specialitate pentru numeroși îngrijitori de animale și de păsări din aceste unități și schimburi de experiență. Peste 200 de colectiviști din satele regiunii și-au însușit, cu prilejul vizitelor pe care le-au făcut la stațiune, din experiența specialiștilor de aici în domeniul creșterii animalelor.

Gospodăria de stat Oltenița, regiunea București. Irigatul culturii de porumb prin aspersiune.

*

O inițiativă valoroasă — schimburile de experiență

Pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune, la îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, consiliul gospodăriei noastre a hotărît să analizeze modul cum se desfășoară lucrările de întreținere în vii și cele de recoltare în sectorul agricol — și să ia totodată măsurile tehnico-organizatorice pentru o tot mai bună desfășurare a muncii.

În acest scop, la gospodăria noastră a fost organizat, de curînd, un schimb de experiență la care au luat parte, în afară de tovarășii din consiliul gospodăriei, toți cei 12 brigadieri din sectorul viticol. După ce s-a făcut o expunere cu privire la obiectivele urmărite, în acest an — și în primul rînd îndeplinirea și depășirea planului de producție la culturile vegetale și la struguri și fructe — au fost expuse constatările comisiei care timp de cîteva zile a cercetat la fața locului, în fiecare brigadă, cum s-au executat și se execută lucrările respective, care e calitatea acestor lucrări, care e recolta probabilă de struguri, ce economii s-au obținut pînă acum la cheltuielile de producție, cum sînt gospodărite brigăzile, în ce măsură muncitorii sînt sprijiniți să-și ridice nivelul cunoștințelor politice, culturale și profesionale.

S-a subliniat, de pildă, cu acest prilej, că la brigada a II-a condusă de tov. Andrei Țătîrcă sau la brigada I condusă de tov. Gheorghe Giurgea, anul acesta toate lucrările în vii — începînd cu dezgropatul, tăiatul și legatul, sapa mare și terminînd cu prășitul, stropirile de pînă acum și legatul lăstarilor, s-au executat la timp și de foarte bună calitate. În aceste brigăzi munca a fost organizată pe echipe compuse în medie din cîte 15—20 de muncitori, specializați la lucrările în vie și avînd o experiență de cel puțin 8—10 ani.

Ca urmare a îndrumării și controlului efectuat de către brigadierii respectivi, prășitul întîi s-a executat la adîncimea de 8—12 cm, pămîntul fiind bine afînat fără răvășiri cu distrugerea completă a buruienilor. În felul acesta, vițele s-au dezvoltat viguros și promit pentru anul acesta o recoltă foarte bogată de struguri. Colectivul de muncă de la secția I care are 583 ha cu vii s-a angajat de exemplu să dea 9 000 kg struguri la hectar față de planul de 7 200 kg la ha.

Totodată, în expunerea făcută din partea comisiei care a cercetat pe teren minuțios modul cum s-a lucrat la fiecare brigadă, s-a subliniat că deși au existat aceleași condiții de lucru ca și în brigăzile fruntașe în unele locuri totuși lucrările necesare n-au fost executate la timp. La brigăzile conduse de tovarășii Vasile Dragomir sau Ion Spasov, de exemplu, au fost găsite parcele de vie încă neprășite, iar altele prășite destul de tîrziu. La aceste brigăzi, de asemenea, preocuparea pentru buna gospodărire a cantinelor, dormitoarelor etc. s-a dovedit a fi mai mică decît la brigăzile evidențiate.

În încheierea schimbului de experiență au luat cuvîntul brigadierii Andrei Țătîrcă, Nicolae Păvăloaie, ing. Nicolae Macovei și alții care au subliniat marea utilitate a analizei făcute.

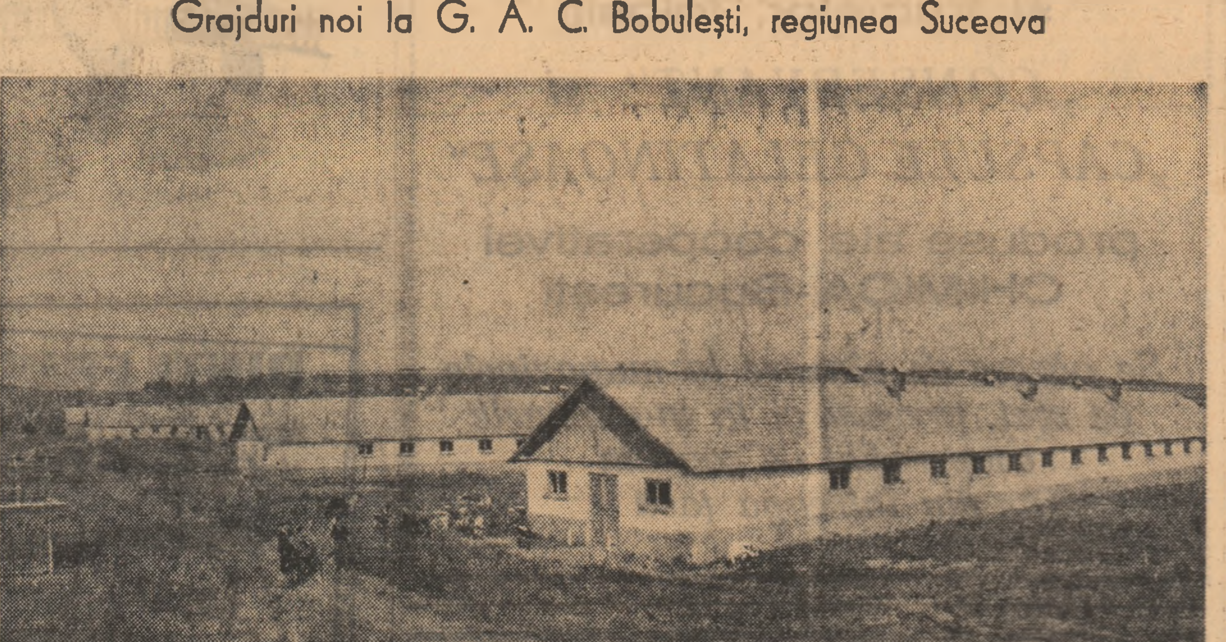
Tov. Gh. Lupu, directorul gospodăriei, a expus apoi măsurile necesare ce trebuie luate la toate brigăzile — și în primul rînd la cele unde s-au constatat deficiențe, pentru ca lucrările de întreținere în vii să se desfășoare pe viitor la timp și de foarte bună calitate. S-a stabilit ca aceste lucrări să fie terminate neapărat între 15—20 august.

S-a mai hotărît ca la 20 august să fie organizat un nou schimb de experiență, în cadrul căruia să se arate modul cum au muncit brigăzile pentru a îmbunătăți din ce în ce mai mult munca și a obține rezultate cît mai valoroase.

Cu prilejul acestui schimb de experiență care a dat posibilitate tuturor brigadierilor să se documenteze temeinic asupra măsurilor agrotehnice aplicate de către fruntași, comisia i-a premiat pe brigadierii Andrei Țătîrcă și Gheorghe Giurgea, pentru rezultatele obținute în primele 6 luni ale anului.

VASILE MALUȚAN
inginer șef al G.A.S. Florești, regiunea Galați
și
NICOLAE LEOCA
organizator de partid

Grajduri noi la G. A. C. Bobulești, regiunea Suceava

Noile grajduri pentru adăpostirea animalelor gospodăriei colective din Bobulești, regiunea Suceava.

Gospodării colective vecine, dar cu rezultate diferite în asigurarea bazei furajere

Gospodăria agricolă colectivă „1907" din satul Cornița și gospodăria colectivă „Drumul belșugului" din satul Rasnic, fac parte din aceeași comună — Rasnic, raionul Filiași. Ambele gospodării sînt în primul an de activitate. Terenul lor se învecinează, este situat în aceleași condiții de sol și climă. Fînețele naturale ale celor două unități sînt de asemenea situate alături, pe lungul unei văi cu același tip de sol, pe care au căzut aceleași cantități de precipitații. Privindu-le, ai impresia a două parcele experimentale.

Producția de fîn obținută la prima recoltare, de aceste două gospodării, este foarte diferită. Astfel, la gospodăria colectivă „1907" s-au obținut în medie, 3.400 kg fîn la ha, de pe întreaga suprafață de 37 de ha, adică o producție totală de peste 125 tone fîn, în vreme ce colectiva vecină a obținut, în medie la ha, doar 1.400 kg fîn, rezultînd de pe suprafața de 70 de ha, numai 98 tone de fîn.

Aceste rezultate diferite vorbesc de la sine despre modul în care cele două unități privesc problema asigurării bazei furajere.

La prima gospodărie, fînețele naturale au fost păstrate și ocrotite cu cea mai mare grijă, s-au luat măsuri severe pentru ca iarba să nu fie păscută de nici un animal sau pasăre din sat. Recoltatul fînului s-a făcut aici într-o perioadă scurtă, de patru zile, cînd fînul prezintă o valoare nutritivă ridicată și se obține o cantitate mare la ha. Uscatul și strînsul fînului s-au făcut în condiții optime, iar transportul și așezatul în stoguri s-au terminat în numai două zile și jumătate.

La gospodăria colectivă vecină, treburile s-au petrecut altfel. În timpul vegetației, fînețele au fost păscute și călcate de boi și de alte animale ale gospodăriei și ale colectiviștilor. În felul acesta producția a fost considerabil diminuată. Recoltatul a durat mai multe zile, iar transportul s-a făcut în două săptămîni. În timpul transportului, 80 de boi ai gospodăriei, care au fost folosiți la căratul fînului, au consumat numai fîn gata recoltat. Acest consum care putea fi ușor evitat, se ridică la circa 18 tone.

Mult diferită este și cheltuiala de zile-muncă. La gospodăria „Drumul belșugului" s-au cheltuit 8,25 zile-muncă pentru recoltarea și depozitarea unei tone de fîn, în vreme ce la colectiva „1907" s-au folosit numai 4.09 zile-muncă.

Iată dar, exemple care dovedesc că, la gospodăria colectivă din Cornița, printr-o bună păstrare a fînețelor naturale și o bună organizare a recoltării lor, s-a putut asigura o producție mare de fîn și cu un consum redus de zile-muncă la unitatea de produs. Cu furajul adunat pînă în prezent, și cu ce se va mai recolta, gospodăria va putea să mai cumpere un număr de vițele sau vaci, depășind astfel planul la procurarea bovinelor care în prezent este deja realizat. Pentru a obține o recoltă suplimentară de fîn din coasa a doua, colectiva „1907" și-a propus ca, imediat ce va ploua, să aplice fîneței o lucrare cu grapa, lucrare care va stimula vegetația puternică a plantelor.

Rezultatele obținute de această gospodărie în asigurarea unei baze furajere corespunzătoare continuei dezvoltări a șeptelului, constituie un învățămînt de preț. Este în interesul colectiviștilor de la unitatea vecină să și-l însușească în munca lor viitoare.

Ing. MIRCEA ZAHARIA

Cultura plantelor medicinale — și perspectivele extinderii ei

Alături de plantele tehnice, a căror extindere este prevăzută în directivele Congresului al III-lea al P.M.R., plantele medicinale ocupă în cultură suprafețe tot mai mari. Din anul 1949, cînd a fost organizat pe baze socialiste sectorul de plante medicinale în țara noastră, suprafețele cultivate cu plante medicinale și aromatice au sporit pînă în prezent de peste 13 ori, iar producțiile de 7—9,8 ori. Progresul realizat în această privință capătă perspective și mai mari, prin colectivizarea agriculturii. Introducerea în cultură pe suprafețe însemnate a unor plante care nu erau înainte vreme cunoscute la noi decît ca elemente ale florii spontane (odoleanul, cimbrul, roinița, anghinarea, ș. a.) precum și puternica dezvoltare a altor culturi cum sînt macul, coriandrul, muștarul, menta, chimionul etc, ridică în prezent o serie de probleme în fața specialiștilor și cultivatorilor din gospodăriile agricole de stat și colective, a căror aspecte esențiale sînt expuse mai jos.

Țara noastră întrunește pentru cultura plantelor medicinale condiții pedoclimatice deosebit de favorabile. În general, bogăția floristică a Romîniei este remarcabilă: peste jumătate din totalul de specii cunoscute în flora Europei, sînt, după cum se știe, reprezentate la noi. Dintre acestea, cca 400 de specii sînt medicinale.

Medicina s-a dezvoltat exclusiv pe baza plantelor medicinale. În secolul nostru, cu toată ofensiva medicamentelor de sinteză, din 100.000 forme medicamentoase întrebuințate pe glob, aproximativ o treime sînt de origine vegetală (în U.R.S.S. — peste 40%). În terapeutica modernă, se înregistrează în prezent pretutindeni curentul spre medicamente vegetale, care după o expresie consacrată sînt mijloace sigure de lecuire a omenirii, garantate de mileniile din trecut.

Flora spontană, ca sursă de aprovizionare cu aceste plante, nu se poate încadra în cerințele consumului modern, colectarea în natură a plantelor medicinale fiind legată de numeroase inconveniente. Plantele supuse colectării sînt răspîndite inegal și cresc răzleț uneori în locuri greu accesibile. Din această cauză, productivitatea colectării este de regulă redusă, iar cheltuielile de transport sînt mari. Nesiguranța producției, la care se adaugă și prețul ei ridicat, limitează astfel în mod artificial consumul.

Colectarea din flora spontană mai prezintă și alte neajunsuri. În locurile unde cresc spontan, plantele medicinale au o dezvoltare inegală, ceea ce duce frecvent la neputința de a respecta momentul optim al colectării, adică în faza de acumulare maximă de principii active. În sfîrșit prin colectare există pericolul epuizării speciilor respective, ca o consecință a nivelului uneori insuficient de pregătire a colectorilor ori a dorinței acestora de a realiza cantități cît mai mari.

Cercetări aprofundate și multilaterale au permis să se stabilească fără nici un echivoc că, prin cultură, plantele medicinale nu își pierd din însușirile lor curative. Mult timp, cultura plantelor medicinale a fost frînată, invocîndu-se astfel slăbirea proprietăților lor terapeutice. Acest argument empiric, nu rezistă unei analize serioase. Transformîndu-se din factor pasiv de colector al bunurilor naturii în factor de dirijare a creșterii și dezvoltării plantelor, omul a realizat prin cultură și ameliorare, nu numai o păstrare, ci și o considerabilă îmbunătățire a calității speciilor medicinale, fapt de o importanță covîrșitoare pe care-l vom sublinia mai departe.

Sporirea suprafețelor cultivate de plante medicinale a mers la început pe linia nevoii de a asigura cu materii prime industria de medicamente în continuă dezvoltare. Pentru aceasta, în jurul unităților industriale au fost create treptat cîmpuri de plante medicinale. Ca ramură tînără a agriculturii, cultura plantelor medicinale a cunoscut un progres rapid acolo unde au fost create condiții favorabile. În Uniunea Sovietică, de pildă, crearea unei puternice industrii chimico-farmaceutice a atras după sine o creștere puternică a cerințelor în droguri de calitate și implicit o sporire a suprafețelor cultivate, mergînd pînă la organizarea de mari gospodării specializate.

În țara noastră, în condițiile economiei socialiste planificate, cultura plantelor medicinale a fost pusă pe baze noi. Industria chimico-farmaceutică, expresie pregnantă a grijii statului pentru sănătatea maselor largi, necesită necontenit cantități tot mai mari de materii prime vegetale medicamentoase brute și de calitate riguroasă. Prin aceasta, cultura plantelor medicinale devine o verigă a economiei naționale.

Cultura plantelor medicinale în condițiile de astăzi permite o valorificare mai rațională și avantajoasă a producției acestor plante. Aceasta se referă atît la desfășurarea asigurată, pe sortimente, a producțiilor planificate și la controlul științific riguros al calității lor, cît și la exportarea lor, cel puțin în parte, sub o formă superioară — ca produse ale industriei de medicamente și nu numai ca droguri brute. De asemenea prin cultivarea plantelor medicinale se realizează o serie de avantagii esențiale în comparație cu flora spontană. Pe suprafețe mici, judicios alese, accesibile, se asigură o densitate mai ridicată de plante, permițînd o recoltare și un transport mai comod, o productivitate mai ridicată, cu cheltuieli mult mai mici. Produsele medicamentoase brute recoltate de pe aceste suprafețe se disting în primul rînd prin calitatea lor superioară. Calitatea producțiilor respective este consecința unui complex întreg de factori: amplasarea culturilor în zone ecologice optime, aplicarea de metode agrotehnice specifice, puritatea culturilor, efectuarea recoltărilor în perioada cu cel mai bogat conținut în principii active, combaterea bolilor și dăunătorilor, condiționarea pe loc a producției etc.

Este explicabilă orientarea spre această cultură a unor țări cu tradiție în plante medicinale și unde practica este în măsură să țină pasul cu știința. Uniunea Sovietică, de exemplu, realizează prin cultura a 53 de specii, aproape 70 la sută din plafonul total de droguri provenite de la 149 plante. O atenție similară se acordă culturilor medicinale și în celelalte țări socialiste. Institutele de plante medicinale din R.P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R.D.G. R.P. Polonă, R.P. Ungară și stațiunile lor specializate cuprind în activitatea lor îndrumarea a numeroase gospodării agricole profilate pentru aceste culturi și unde se obțin producții mari și constante, de calitate superioară, și unde se efectuează lucrări de ameliorare pe scară largă.

Pînă în prezent, în cadrul zonării și concentrării culturilor în cele mai favorabile locuri sub aspect pedoclimatic, în R.P.R. au fost create primele 60 centre specializate în culturi medicinale. Aici se formează cultivatori specializați. Se cuvine de subliniat cu deosebire că la aceste centre, prin aplicarea întocmai a măsurilor agrotehnice recomandate de știința agricolă, au fost obținute producții medii de 2-3 ori mai mari la hectar, la coriandru, odolean, mentă, de 1,5—2 ori mai mari la mac, nalbă etc. față de mediile pe țară.

Un sprijin puternic îl primește sectorul de producție din partea Institutului de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice. Laboratorul de plante medicinale din acest Institut a elaborat pînă în prezent o serie de măsuri agrotehnice la peste jumătate din totalul speciilor medicinale cultivate în țară (35). Astfel, la degețelul roșu și lînos, revent, hrișcă, mac, mătrăgună, [illegible], măselariță, coriandru, chimen, [illegible], mentă, mușețel, odolean ș.a. au fost precizate principalele măsuri agrotehnice, diferențiate pe zone pedoclimatice (modul de înmulțire, epoca, distanța și normele de semănat, eficacitatea îngrășămintelor, epoca și modul de recoltare etc). Paralel cu aceasta, au fost luați în studiu factorii naturali — temperatura, umiditatea, lumina, solul — care alături de agrotehnica aplicată condiționează producția și calitatea plantelor medicinale.

Pentru obținerea de producții mari și de calitate, o cale de mare perspectivă este și ameliorarea. Pe lîngă obiectivele comune, urmărite și la alte plante agricole, ameliorarea plantelor medicinale vizează și controlul continuu al valorii terapeutice a drogului precum și îmbunătățirea acestei valori, respectiv îmbogățirea conținutului în principii active, menținerea acestui conținut în cultura mare.

Ca urmare a lucrărilor efectuate în cadrul laboratorului de plante medicinale, au fost create noi linii valoroase de mac și degețel, precum și materiale ameliorate de înmulțire la alte specii. În ansamblul măsurilor agrotehnice și de ameliorare, s-a ajuns la forme constante cu un conținut sporit în principii active (la mac — de la 0,2 la 0,4 la sută morfină, la degețel de la 0,2 la 0,6 la sută glicozide etc).

Introducerea în cultură mare a liniilor ameliorate, folosirea de material de înmulțire corespunzător pentru întreaga suprafață cultivată (cel puțin la principalele specii) se înscriu, ca sarcini urgente, pe linia dezvoltării sectorului de plante medicinale. Nu putem ocoli faptul că între producțiile medii obținute în rețeaua experimentală sau la centrele specializate și mediile pe țară, există o mare diferență care se cere lichidată. Faptul că producțiile variază uneori în aceeași regiune de la simplu, la triplu, ori chiar mai mult, învederează că există rezerve uriașe pentru ca recoltele medii ce se obțin la noi în țară să fie simțitor sporite.

Progresul culturilor de plante medicinale, cerințele sporite, atît ca producție cît și de calitate, ce stau în prezent în fața sectorului, ridică problema justei încadrări a acestor culturi ca ramură de producție în gospodăriile agricole de stat și colective. În această privință există trei posibilități și anume: a) încadrarea ca ramură secundară, alegîndu-se astfel speciile încît vîrfurile de muncă să nu se suprapună, pentru a nu fi necesare brațe de muncă suplimentare; b) încadrarea ca ramură specializată, ocupînd pînă la un sfert din întreaga suprafață arabilă; c) organizarea de gospodării specializate — adevărate centre de cercetări, pe lîngă calitatea care o au ca centre de producție. Aceste gospodării reclamă multe brațe de muncă, investiții mari legate de mecanizarea lucrărilor, prelucrarea primară a drogurilor etc, dar care în practică se dovedesc extrem de rentabile. Așa sînt cele 19 mari sovhozuri și sutele de colhozuri din Uniunea Sovietică specializate în culturi medicinale. În etapa actuală, la noi se reliefează tendința de a se trece de la ramura secundară la cea specializată, tendință care merge în direcția de perspectivă a profilării diferitelor structuri de producție a agriculturii pe gospodării și zone.

A. LAZA
și F. SILVA
Laboratorul de plante medicinale aromatice din Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice

LA HELSINKI S-A DESCHIS

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților

Duminică 29 iulie s-a deschis la Helsinki, capitala Finlandei, grandioasa sărbătoare a tineretului lumii — cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie.

Delegațiile organizațiilor de tineret și studenți din partea a 142 de țări aduc la Festival nu numai dorința sinceră a tineretului de a întări prietenia și pacea, dar și hotărîrea fermă a tuturor tinerilor cărora le este dragă viața de a apăra și întări pacea, de a contribui din plin la cimentarea legăturilor de prietenie și colaborare între toate popoarele.

Tinerii adunați la Festival sînt mîndri muncitori de la strunguri, de pe ogoare, din săli de studiu, clinici, laboratoare, de pe șantiere de construcții — din toate locurile de muncă unde hărnicia, priceperea și talentul își dau mîna pentru binele oamenilor. De aceea, glasul lor la grandioasa sărbătoare de la Helsinki va fi auzit pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii și va mobiliza toate energiile tinereții în slujba celui mai scump ideal al vremurilor noastre: prietenie, colaborare, pace.

Solii tineretului de pretutindeni prezenți la Festival discută laolaltă ceea ce trebuie să facă tînăra generație pentru a zădărnici planurile imperialiste de dezlănțuire a unui război nuclear. Este de la sine înțeles că tineretul lumii este vital interesat în înfăptuirea dezarmării generale și totale, în promovarea politicii de coexistență pașnică.

Cu aceste gînduri și sentimente participă la cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, solii tineretului nostru.

Urăm succes deplin marii întîlniri a tineretului!

Din Uniunea Sovietică

SECERIȘ ȘI TREIERIȘ IN VOLGOGRAD

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Volgograd vor da în acest an țării o recoltă de cereale de cel puțin 180 milioane de puduri. Aceasta înseamnă cu 72 milioane de puduri mai mult decît prevede planul de stat pentru această regiune.

După cum se știe, pe Volga inferioară, unde clima e secetoasă, pînă în vremea din urmă se obțineau totuși recolte bune de cereale dar ele difereau aproape de la an la an. Aplicînd pe scară largă regulele agrotehnice și experiența înaintată, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Volgograd au reușit să dobîndească recolte mari și stabile. De trei ani la rînd, ei depășesc planurile de producție la cereale. În anul 1960 regiunea a livrat statului 110 milioane de puduri de cereale, în 1961 — 125 milioane de puduri; anul acesta va livra 180 milioane de puduri de cereale.

Cultivatorii de cereale din regiunea Volgograd luptă cu însuflețire pentru a-și ține cuvîntul dat.

Pe drumurile care brăzdează cîmpurile e acum mare forfotă. Mii de camioane, primindu-și încărcătura de la combine, pornesc spre centrele de recepție. Șoferii lor aduc aici, o dată cu încărcătura de aur, și vești bune — cutare sau cutare colhoz sau sovhoz și-a îndeplinit angajamentele luate.

La elevatorul din orașul Kotelnikovo au sosit cu o veste din asta șoferii care servesc colhozul „Rodin".

— Ultimele tone din sarcina de plan! Planul anual a fost îndeplinit!

Dar șoferii sînt grăbiți. Trebuie să transporte munții de grîne de pe cîmpurile și ariile de treier ale colhozului. Colhozul „Rodin" a obținut o recoltă bogată. Grîul de toamnă, de pildă, a dat 20—25 chintale de boabe la hectar. Colhoznicii din această gospodărie vor mai da țării peste plan 113.000 puduri de cereale. Zilnic se livrează statului pînă la 4 milioane de puduri.

Pe cîmp freamătă din zare-n zare, marea de grîne. Oamenii zoresc să strîngă toată această bogăție cît mai repede. Iată-mă la marginea unui lan mare de grîu. Prin fața mea trece în goană o secerătoare-legătoare tractată. Încă de departe deslușesc fața tînără a tractoristului, cu ochii albaștri și părul fluturînd în vînt. E tînărul comunist Ivan Deripasko din sovhozul „Rossoșinski". Îmi face semn cu mîna și trece mai departe. Lucrează bine și repede flăcăul! Tractorul lui a fost împodobit cu patru stele. Fiecare stea înseamnă o sută de hectare recoltate.

Deripasko are un rival pe Stepan Kubanțev din raionul Surovikinski. Nu de mult, acesta a publicat în ziarul „Volgogradskaia pravda" o scrisoare adresată lui Ivan Deripasko, căruia îi propunea să se ia la întrecere în muncă. Kubanțev seceră rapid, cu o combină cuplată cu o secerătoare suspendată.

Zi de zi pe ogoarele regiunii se recoltează grîne pe o suprafață pînă la 150.000 de hectare!

Vara asta e o vară darnică. De pretutindeni vin vești că treierișul merge bine, că sute de gospodării obțin producții peste cele planificate. Oamenii muncii de la sate luptă stăruitor pentru a umple cît mai mult hambarele patriei dragi.

P. CERNUȘCENKO

Grîu rezistent la secetă

Prin aplicarea metodelor de mărire pe cale artificială a rezistenței soiurilor de grîu de primăvară la secetă, propuse de fiziologii kazahi, se va putea realiza o sporire simțitoare a producției la hectar a grîului în regiunile pămînturilor desțelenite din Kazahstan.

Mărirea rezistenței grîului la secetă se asigură prin călirea semințelor înainte de însămînțare după metoda profesorului sovietic Pavel Ghenkel, metodă care constă în umezirea semințelor, tratarea lor cu o soluție de acid boric sau de clorură de calciu, folosirea de îngrășăminte fosfatice.

Din cercetările efectuate timp de trei ani a rezultat că plantele ale căror semințe au fost tratate astfel se coc cu trei-șase zile mai devreme, iar creșterea zilnică în greutate a bobului este mai mare.

Folosirea metodelor propuse de fiziologii din Kazahstan a permis să se obțină pe cîmpurile experimentale un spor de recoltă de 17,5—30 la sută în anii secetoși și de 20 la sută în anii cu precipitații mai abundente.

După cum a declarat Boris Bîkov, directorul Institutului de botanică al Academiei de Științe a R. S. S. Kazahe, călirea semințelor împotriva secetei, înainte de însămînțare, poate da în condițiile Kazahstanului rezultate excepționale.

El a arătat că realizîndu-se chiar un spor minim de recoltă, de numai 1,5 chintale, la nivelul actual al suprafeței însămînțate cu grîu de aproximativ 20.000.000 ha se pot obține în plus peste trei milioane tone de cereale, ceea ce depășește producția globală de grîu a Angliei.

ȘTIRI EXTERNE

● **La 28 iulie 1962, în Uniunea Sovietică a fost lansat cu succes pe orbită un nou satelit artificial al Pămîntului — „Cosmos-7".**

● Trupele americane staționate la baza maritimă militară Guantanamo a Statelor Unite au deschis în ziua de 25 iulie foc de șapte ori asupra teritoriului cuban.

● **Duminica trecută a fost dată în exploatare hidrocentrala de la Kremenciug, care are o putere de 625.000 KW. La festivitate a participat N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.**

● Circa 10.000 de țărani belgieni au organizat de curînd la Hammut în provincia Namur o demonstrație împotriva politicii agrare a guvernului, care nu vine în ajutorul țăranilor.

● **Președintele Indoneziei, Dr. Sukarno a rechemat de la Washington pe ministrul Afacerilor Externe Subandrio și pe membrii delegației pentru ca aceștia să raporteze dacă colonialiștii olandezi sînt gata să transmită Irianul de vest în condițiile puse de poporul indonezian.**

● Ultrareacționarii din Berlinul occidental s-au dedat la o nouă provocare. Astfel, în seara zilei de 26 iulie, pe porțiunea vest-berlineză a căii ferate urbane care aparține R. D. Germane, ei au incendiat două cabine ale revizorilor de cale.

● **Acum cîteva zile, guvernul portughez a trimis în Angola circa 500 de soldați care, alături de cei aflați în Angola, să ia parte la acțiunile colonialiste de înăbușire a luptei de eliberare națională a poporului angolez.**

● În săptămîna încheiată la 25 iulie. pierderile de aur ale Statelor Unite s-au ridicat la 90 de milioane de dolari.

● **În Italia continuă demonstrațiile țărănești. Acum cîteva zile mii de țărani și muncitori au participat la Florența la o demonstrație și un miting cerînd înfăptuirea reformei agrare.**

● Acum cîteva zile a fost efectuată pe poligonul experimental din statul Nevada (S.U.A.) a 47-a explozie nucleară subterană.

● **„Marș al foamei" — așa a fost intitulat marșul organizat la Guayaquil de un număr de peste 5.000 de muncitori din Ecuador, care au cerut oficialităților plata salariilor întîrziate.**

● Autoritățile S.U.A. au arestat pentru a treia oară în cursul ultimelor nouă luni pe dr. Martin Luther King, cunoscutul luptător al populației de culoare din S.U.A.

In R. P. Polonă

Industria chimică lichidează insuficiența nutrețului

Chimiștii polonezi au elaborat mai de mult metode simple, ieftine și eficiente pentru îmbogățirea nutrețului uscat cu ajutorul amoniacului. Cercetările acestea au fost încununate de succesul chimiștilor de știință de la Institutul de sinteză organică grea de la Politehnica Silezică. La combinatul de gaze din Racibórz a fost amenajată prima stație de îmbogățire cu ajutorul amoniacului și care lucrează deja în trei schimburi. Instalarea acestei aparaturi la toate fabricile de gaze din Polonia va da anual 20.000 tone de nutreț concentrat, ceea ce va contribui la dezvoltarea creșterii animalelor. Rezultatele analizelor făcute în ultimul an de Institutul de fiziologia alimentării de pe lîngă Academia Polonă de Științe au confirmat valoarea nutritivă a nutrețului îmbogățit și au demonstrat că noua metodă, independent de gradul de îmbibare a nutrețului cu amoniac, exclude posibilitatea intoxicării animalelor. Trebuie însă menționat că chimiștii nu și-au spus încă în această privință „ultimul cuvînt". În prezent numai 45% din amoniac intră în combinație cu compuși organici.

Există totuși posibilitatea de a dubla procentul acesta. Încă în anul acesta, la Combinatul din Racibórz va fi instalată o aparatură de producție nouă, mai ieftină.

Mesajul adevăratei Okinawe

„Inima strategiei atomice americane din Pacific", „poziția înaintată în Extremul Orient" — astfel numesc cercurile agresive americane insula Okinawa. (Pe baza așa-numitului „tratat de pace" semnat în urmă cu zece ani cu Japonia, S.U.A. au impus, printre altele, ocupația americană asupra Okinawei, cea mai mare insulă din arhipelagul japonez Riukiu). În Okinawa se află opt baze militare americane de rachete. De pe aerodromurile din Okinawa decolează avioanele de spionaj „U-2", care și-au cucerit o tristă faimă, și bombardiere atomice. Circa 50.000 soldați, marinari, aviatori, soldați ai infanteriei marine și pazei de litoral din armata Statelor Unite se antrenează în tabere speciale în arta de a ucide prin diferite metode și cu diferite arme, începînd cu pumnalul și pistolul și sfîrșind cu bomba atomică.

Okinawa a mai fost denumită și „insula-rachetă", jucînd un rol important în planurile agresive americane și avînd menirea de a constitui un cap de pod în vederea reprimării mișcării de eliberare națională a popoarelor Asiei. Nici presa americană nu ascunde aceasta. „Aceasta este o poziție înaintată", a scris nu de mult un corespondent al ziarului „New York Times". Ea este așezată la o depărtare de două ore și jumătate de zbor de China răsăriteană, de patru ore — de Coreea, de 6—7 ore de Indochina. Golful Nakagasuka din insula Okinawa a servit ca bază principală pentru provocările flotei a 7-a americane în regiunea strîmtorii Taivanului. Presa japoneză a arătat că americanii au folosit Okinawa ca bază pentru purtarea războiului în Laos.

Aceasta este Okinawa pentru cercurile agresive americane: insulă-colonie, model de politică antinațională a cercurilor guvernante japoneze, bază a politicii agresive americane în Extremul Orient. Okinawa transformată într-un adevărat iad pentru majoritatea celor aproape un milion de locuitori ai ei. Căci iată cum descrie un scriitor japonez viața pe această insulă, denumită în trecut insula visurilor, pentru frumusețea vegetației de acolo. „Ei (ocupanții americani) ne iau pămîntul care ne este mai scump decît viața. Dacă încerci să te împotrivești și să protestezi, intră în funcțiune baionetele, gazele lacrimogene. Buldozerele distrug total: ogoare, locuințe... Fac totul una cu pămîntul".

Locuitorii Okinawei nevoiți să lucreze la bazele americane sînt supuși unei crunte exploatări. Pentru aceeași muncă un japonez primește de 25 de ori mai puțin decît un american. 46 la sută din suprafața pămîntului folosită în scopuri militare, sînt ogoare ale țăranilor, confiscate de noii stăpîni. Zeci de mii de țărani alungați de la vatra lor colindă insula în căutare de lucru, îngroșînd numărul șomerilor și așa destul de mare.

Există însă și un alt aspect al Okinawei, despre care cercurile agresive americane și marionetele lor preferă să nu vorbească. Okinawa luptătoare, Okinawa zecilor de mii de muncitori și țărani care duc o luptă curajoasă, dîrză, pentru retrocedarea insulei către Japonia, pentru lichidarea bazelor militare.

Înfruntînd teroarea polițienească, căci autoritățile de ocupație interzic orice activitate a organizațiilor de masă, reprezentanți a 20 de organizații politice și obștești din insulă, în frunte cu Partidul popular din Okinawa, s-au întrunit nu de mult în satul Kadena și au hotărît intensificarea mișcării pentru eliberarea insulei lor si a mișcării împotriva transformării Okinawei în bază militară americană. Satul Emitan, lîngă care se află una din bazele americane pentru rachete, a fost locul uneia din cele mai puternice demonstrații în acest sens. O deosebită impresie a provocat marșul celor trei mii de locuitori ai Okinawei care au străbătut peste 25.000 kilometri purtînd placarde în care se cerea încetarea ocupației americane. În marșul lor fără precedent, încheiat cu o demonstrație în parcul Hibia din Tokio, ei au traversat numeroase orașe și sate, ducînd pretutindeni mesajul hotărîrii lor de a smulge buruienile otrăvite care au năpădit frumoasa lor insulă, mesajul hotărîrii lor de a face ca pe ogoarele insulei Okinawa să rodească din nou vegetația atrăgătoare din trecut. Acesta este mesajul adevăratei Okinawe.

S. GALERIU

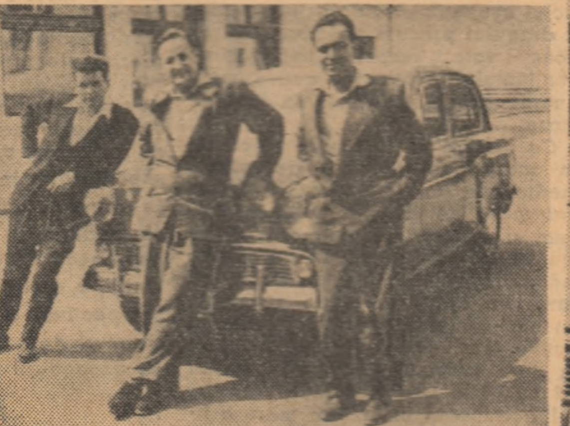
6 cîștigători de autoturisme „MOSKVICI" la LOZ IN PLIC (serii speciale)

In afara celor 6 autoturisme „Moskvici" au mai fost atribuite cîștigătorilor: 70 motociclete, scutere și motorete, 34 aragazuri cu 4 focuri și butelie, 66 aparate de radio, 385 biciclete, 41 frigidere, 17 televizoare, 36 mașini de cusut etc., etc.

JUCAȚI LA LOZ IN PLIC!

ȘERBAN MARIA, Tg. Mureș

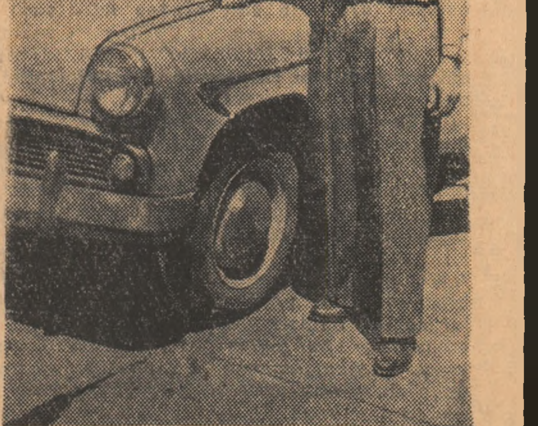
POPA GH., comuna Buruene, raionul Ilia

PATAKI ANDREI, com. Sarosi-Sonde, raionul Tîrnăveni și BENGULESCU C. din București

NISTOR ALEX., Bicaz, regiunea Bacău

DNOIU VASILE, Ploiești

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii